

वेद मन्त्राः

Veda Mantras

DEVANĀGARĪ & RĀCCS

Vol. 2

Bhāgya Sūktam

[Ekāgni Kāṇḍam 1-15 & 2-6 – KYV TB 2-8-9-7 – RV S 7-42 – AV S 3-16]

ॐ प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना ।

प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातस्सोममुत रुद्रं हुवेम ॥ १ ॥

ॐ prātarag'nim' prātarin'dragm' havāmahēp'
 prātar'mit'rāvaruṇāp' prātaraśh'vinā |
 prātar'bhaḡam' pūṣhaṇam' bram'haṇas'patim'
 prātas'sōmamuṭa rud'ragm' huvēma ॥ 1 ॥

प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता ।

आघ्नश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥ २ ॥

prātar'jitam' bhaḡamug'ragm' huvēma vāyam'
 put'ramaditēr'yō vidhar'tā |
 ād'dhraśh'chid'yam' man'yamānas'turaśh'chid'rājā
 chid'yam' bhaḡam' bhak'ṣhīt'yāha ॥ 2 ॥

भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुद्व ददन्नः ।

भग प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग प्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम ॥ ३ ॥

bhaḡap' pranētar'bhaḡa sat'yarādhō bhagēmān'
 dhiyamudava dadan'naḥa |

bhaḡap' pranō janaya gōbhiraśh'vair'bhaḡap'
 pranṛbhir'nṛvan'tas'syāma ॥ 3 ॥

उतेदानीं भगवन्तस्स्यामोत प्रपित्व , उत मध्ये , अन्हाम् ।

utēdānīm' bhaḡavan'tas'syāmōtap' prapit'va ,
 uta madh'yē , an'hām |

उतोदिता मघवन्थसूर्यस्य वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥ ४ ॥

utōditā maghavanth'sūr'yas'ya vayan'

dēvānāgm' sumataus' syāma ॥ 4 ॥

भगं , एव भगवां , अस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तस्स्याम ।

तं त्वा भग सर्व , इज्जौहवीमि स नो भग पुर , एता भवेह ॥ ५ ॥

bhaga , ēva bhagavāgm' , as'tu dēvās'tēna vayam'

bhagavan'tas'syāma ।

tan' tvā bhaga sar'va , ij'jōhavīmi sa nō bhaga pura ,

ētā bhavēha ॥ 5 ॥

समध्वरायोषसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय ।

अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो रथमिवाश्वा वाजिन , आवहन्तु ॥ ६ ॥

sa madh'varāyōṣhasō (a)naman'ta dadhik'rāvēva

śhuchayē padāya ।

ar'vāchīnam' vasuvidam' bhagan' nō

ra thami vāśh'vā vājina , āvahan'tu ॥ 6 ॥

अश्वावतीर्गोमतीर्न , उषासो वीरवतीस्सदमुच्छन्तु भद्राः ।

घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीना यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥ ७ ॥

aśh'vāvatīr'gōmatīr'na , uṣhāsō

vīra vatīs'sadamut'chhan'tu bhad'rā-ḥa ।

ghṛtan' duhānā viśh'vata[fp]' pra pīnā yūyam' pātas'

svas'tibhis'sadā naḥa ॥ 7 ॥

यो मा॑ऽग्ने भा॒गिन॑ः स॒न्तमथा॑भा॒गं चि॒की-ऋ॑षति ।
अभा॒गम॑ग्ने तं कुरु॑ माम॑ग्ने भा॒गिनं॑ कुरु॑ स्वाहा॑ ॥ ८ ॥

yō māā (a)g'nē bhāginaḡm'
san'tama**thā**bhāgañ' chikī , ṛṣhati ।
abhāga**mag'**nē tañ' ku^{ru} mā**mag'**nē
bhāgi**nañ'** kuru**s'** svāhāā ॥ 8 ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

ॐ śhā-n'ti**śh'** śhā-n'ti**śh'** śhā-n'ti**ḥi** ॥

Īśhāvāsyōpaniṣhat

[SYV – Kāṇva Śhākhā – Vārāṇasī style]

ॐ पूर्णम॑दः पूर्णमिदं पूर्णा॑त्पूर्णमुद॒च्यते ।

पूर्णस्य॑ पूर्णमादाय॑ पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ pūr'ṇama**da**[fp]' pūr'ṇa**midam'**
pūr'ṇā**t'**pūr'ṇa**mu**dat'chyatē ।

pūr'ṇa**s'**ya pūr'ṇa**mā**dāya pūr'ṇa**mē**vāva**śhi**ṣ'yatē ।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

ॐ śhā-n'ti**śh'** śhā-n'ti**śh'** śhā-n'ti**ḥi** ॥

ॐ ईशा वा॒स्यमि॑दः सर्व॑ यत्किं च॒ जग॑त्यां जगत् ।

तेन॑ त्यक्तेन॑ भुञ्जीथा॒ मा गृ॑धः कस्य॑ स्विद्धनम् ॥ १ ॥

ॐ īśhā vās'**ya**-midag'gee sar'vañ'
yat'kiñ' cha ja**gat'**yāñ' ja**ga**-te ।

tē**nat'** tyak'tē**na**- bhuñ'jī**thā** mā

gṛ'**dha**[hk]' kas'**yas'** svid'dhanam'**m** ॥ 1 ॥

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतः समाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ २ ॥

kur'van'nēvēha kar'māṇi
jijīviṣhēt'chhatag'gee samāṇa ।
ēvam' tvayi nān'yathētō (a)s'ti na
kar'ma- lip'yatē narē ॥ 2 ॥

असुर्या नाम ते लोका , अन्धेन तमसावृताः ।
तास्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ३ ॥

asur'yā nāma tē lōkā , an'dhēna tamasāvṛ-tā-ḥa ।
tāg'ges'tēp' prēt'yābhigat'chhan'ti yē
kē chāāt'mahanō janāṇa ॥ 3 ॥

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैन्देवा , आप्नुवन्पूर्वमर्षत ।
तद्वावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्स्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

anējadēkam' manasō javiyo naindēvā ,
āp'nuvan'pūr'vamar'sha-te ।
tad'dhāvātō (a)n'yānat'yēti tiṣh'that'tas'min'n'
napō mātarish'vā dadhāti ॥ 4 ॥

तदेजति तन्नैजति तदूरे तद्वनतिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥
tadējati tan'nēja-ti tad'dūrē tad'van'n'tikē ।
tadan'taras'ya sar'vas'ya tadu
sar'vas'yās'ya bāh'yataḥa ॥ 5 ॥

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।

सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ६ ॥

yas'tu sar'vāṇi bhūtān'yāt'man'nēvānupaśh'ya-ti ।

sar'vabhūtēshu- chāt'mānan' tatō

na vi ju-gup'satē ॥ 6 ॥

यस्मिन्त्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।

तत्र को मोहः कः शोकः, एकत्वमनुपश्यतः ॥ ७ ॥

yas'min'tsar'vāṇi

bhūtān'yāt'maivābhūd'vijānataḥ ।

tat'ra kō mōha[hk]'kaśh'śhōka-

ēkat'vamā-nupaśh'ya-taḥ ॥ 7 ॥

स पर्यगाच्छुक्रमकायमवरणमस्नाविरं शुद्धमपापविद्धम् ।

कविर्मनीषी परिभूः स्वयंभूर्याथातथ्यतोऽर्थान्

व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ ८ ॥

sa par'ya-gāt'chhuk'ramā-kāyamav'v'raṇa

mas'nāvirag'gee śhud'dhamapāpavid'dham ।

ka vir'ma-nīṣhī pa-ri bhūs' sva-yam'bhūr'

yāthātath'yatō (a)r'thān'

vya-dadhāt'chhāśh'vatībh'yas' samāabh'yaha ॥ 8 ॥

अन्धं तमः प्र विशन्ति येऽविद्यामुपासते ।

an'dhan' tama[fp]'

pra vi-śhan'ti ye (a)vid'yāmu pāsa-tē ।

ततो भूय , इव ते तमो य , उ विद्यायाः रताः ॥ ९ ॥

tatō bhūya- , iva tē tamō ya ,

u- vid'yāyā'āg'gee ratā-ḥa ॥ 9 ॥

अन्यदेवाहुर्विद्ययान्यदाहुरविद्यया ।

इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे ॥ १० ॥

an'yadēvāhur'vid'yayān'yadāhura'vid'yayā ।

iti- śhuśh'ruma dhīrā'āññ' yē

nas'tad'vi-chachak'ṣhirē ॥ 10 ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयं सह ।

अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥ ११ ॥

vid'yāñ' chāvid'yāñ'

cha yas'tad'vedōbhayag'gee saha ।

a'vid'yayā mṛt'yun' tīrt'vā

vid'yayā (a)mṛta-maśh'nutē ॥ 11 ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसंभूतिमुपासते ।

ततो भूय , इव ते तमो य , उ संभूत्याः रताः ॥ १२ ॥

an'dhan' tama[fp]' pravi-śhan'ti

yē (a)sam'm'bhūtimupāsa-tē ।

tatō bhūya- , iva tē tamō ya ,

u sam'bhū't'yāg'gee ratā-ḥa ॥ 12 ॥

अन्यदेवाहुः संभवादन्यदाहुरसंभवात् ।

an'yadēvāhus'

sam'm'bhavādan'yadāhurasam'm'bhavā-te ।

इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे ॥ १३ ॥

iti- śhuśh'ruma dhīrāṅṅāṅṅ' yē

nas'tad'vi-chachak'ṣhirē ॥ 13 ॥

संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयं सह ।

विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा संभूत्यामृतमश्नुते ॥ १४ ॥

sam'bhūṭiṅṅ' cha vināśhaṅṅ'

cha yas'tad'vedōbhayaḡḡ' gee saha ।

vināśhēna- mṛt'yun' tīrt'vā

sam'bhūṭ'yā (a)mṛta-maśh'nutē ॥ 14 ॥

हिरण्मयै न पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।

तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्ममाय दृष्ट्यै ॥ १५ ॥

hiraṅṅ'mayēna pāt'rēṅṅa

sat'yas'yāpi-hitam' mukham'm ।

tat'tvam' pūṣhan'napāvṛ-ṅṅu

sat'yadharm'm'māya ḡḡṣh'tayē ॥ 15 ॥

पूषन्नेक , ऋषे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्

त्समूह तेजो यत्तै रूपं कल्याणतमं तत्तै पश्यामि ।

योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ॥ १६ ॥

pūshan'n'nēka , ṛshē yama sūr'yap'

prājāpat'yav' vyūha raśh'mīn'

tsamūha tējō yat'tē rūpaṅṅ'

kal'yāṅṅataman' tat'tē paśh'yāmi ।

yō (a)sāvasau puru-ṣhas' sō (a)hamas'mi ॥ 16 ॥

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तः शरीरम् ।

ॐ ३ क्रतो स्मरं कृतं स्मरं क्रतो स्मरं कृतं स्मरं ॥ १७ ॥

vāyuraⁿⁱ-la^{ma}mṛ^{ta}ma^{thē}dam'

bhas'mā^{ān}'tag'gee śhārīram ।

ॐ 3 kratōs' sma^{ra}- kṛtag'ges' sma^{-rak}'

kratōs' sma^{ra}- kṛtag'ges' sma^{-ra} ॥ 17 ॥

अग्ने नयं सुपथां राये , अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् । (पूर्णमदः...)

युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमं , उक्तिं विधेम ॥ १८ ॥

ag'nē na^{ya}- supathā^ā rāyē ,

as'mān' viśh'vā^āni dēva vāyunā^āni vid'vā-ne ।

yuyōdh'yas'maj'ju-hurāṇamēnō bhūyish'thān' tē

na^{ma}- , uk'tim' vidhēma ॥ 18 ॥ (pūr'ṇamada[fp]...)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ॐ ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥ ॐ ॥

— Taittirīya Upaniṣhat – Śhikṣhāvallī —

[KYV TA 7]

pūrvāśhāntipāthaha

ॐ शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा ।

ॐ śhan' nō mit'raśh'śham' varuṇaha ।

śhan' nō bhavat'var'yamā ।

शं न , इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुक्रमः ।

śhan' na , in'drō bṛhas'patiḥi ।

śhan' nō viṣh'ṇururuk'ramaha ।

नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

namōb' bram'haṇē । namas'tē vāyō ।

tvamēvap' prat'yak'śham' bram'hāsi ।

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि ।

tvamēvap' prat'yak'śham' bram'ha vadiṣh'yāmi ।

ṛtam' vadiṣh'yāmi । sat'yam' vadiṣh'yāmi ।

तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ।

tan'māmavatu । tad'vak'tāramavatu ।

avatu mām । avatu vak'tāram'm ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १ ॥

ॐ śhān'tiśh' śhān'tiśh' śhān'tiḥi ॥ 1 ॥

śhikṣhāśhāstrasāngraha

शीक्षां व्याख्यास्यामः । वर्णः स्वरः । मात्रा बलम् । सामं सन्तानः ।

śhik'śhām' vyāk'h'yās'yāmaḥa । var'ṇas' svaraḥa ।

māt'rā balam । sāma san'tānaḥa ।

इत्युक्तः शीक्षाध्यायः ॥ २ ॥

it'yuk'taśh' śhī'ik' śhādh'yāyaḥa ॥ 2 ॥

samhitōpāsanam

सह नौ यशः । सह नौ ब्रम्हवर्चसम् ।

saha nau yaśhaḥa | saha naub' bram'havar'chasam |

अथातः संहिताया , उपनिषदं व्याख्यास्यामः ।

athātas' sagm'hitāyā ,

upaniṣhadam' vyā'akh'yās'yāmaḥa |

पञ्चस्वधिकरणेषु । अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम् ।

pañ'chas'vadhi'ka'raṇeṣhu |

adhilōkamadhij'yautiṣhamadhi

vid'yamadhip'rajamadh'yāt'mam |

ता महा संहिता , इत्याचक्षते । अथाधिलोकम् । पृथिवी पूर्वरूपम् ।

tā mahā sagm'hitā , it'yāchak'ṣhatē |

athādhilōkam | pṛthivī pūr'varūpam |

द्यौरुत्तररूपम् । आकाशः सन्धिः ॥ ३ ॥

dyaurut'tararūpam | ākāśhas' san'dhiḥi ॥ 3 ॥

वायुः सन्धानम् । इत्याधिलोकम् । अथाधिज्यौतिषम् । अग्निः पूर्वरूपम् ।

vāyus' san'dhānam | it'yadhilōkam |

athādhij'yautiṣham | ag'ni[fp]' pūr'varūpam |

आदित्य , उत्तररूपम् । आपः सन्धिः । वैद्युतः सन्धानम् ।

ādit'ya , ut'tararūpam | āpas' san'dhiḥi |

vaid'yutas' san'dhānam |

इत्यधिज्यौतिषम् । अथाधिविद्यम् । आचार्यः पूर्वरूपम् ॥ ४ ॥

it'yadhij'yautiṣham | athādhivid'yam |

āchār'ya[fp]' pūūr'varūrūpam || 4 ||

अन्तेवास्युत्तररूपम् । विद्या सन्धिः । प्रवचनं सन्धानम् ।

an'tēvās'yut'tararūpam |

vid'yā san'dhiḥi | pravachana^{gm}' san'dhānam |

इत्यधिविद्यम् । अथाधिप्रजम् । माता पूर्वरूपम् । पितोत्तररूपम् ।

it'yadhivid'yam | athādhip'rajam |

mātā pūūr'varūrūpam | pitōt'tararūpam |

प्रजा सन्धिः । प्रजननं सन्धानम् । इत्यधिप्रजम् ॥ ५ ॥

prajā san'dhiḥi | prajana^{gm}' san'dhānam |

it'yadhip'rajam || 5 ||

अथाध्यात्मम् । अधरा हनुः पूर्वरूपम् । उत्तरा हनुरुत्तररूपम् ।

athādh'yāt'mam | adharā hanu[fp]' pūūr'varūrūpam |

ut'tarā hanurut'tararūpam |

वाक्सन्धिः । जिह्वा सन्धानम् । इत्यध्यात्मम् ।

vāk'san'dhiḥi | jih'vā san'dhānam | it'yadh'yāt'mam |

इतीमा महासंहिताः । य , एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद ।

itīmā mahā^{sagm}'hitā-ḥa |

ya , ēvamētā mahā^{sagm}'hitāv' vyākh'yātā vēda |

सन्धीयते प्रजया पशुभिः । ब्रम्हवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण लोकेन ॥ ६ ॥

san'dhīyatēp' prajāyā paśhubhiḥi ।

bram'havar'chasēnān'nād'yēna suvar'gyēṇa lōkēna ॥ 6 ॥

mēdhā ādi-siddhyarthā-āvahantī-hōma-mantrāḥa

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः । छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सं बभूव ।

yaśh'chhan'dasāmṛṣhabhō viśh'varūpaḥa ।

chhan'dōbh'yō (a)dh'yamṛtāāt'sam' babhūva ।

स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु । अमृतस्य देव धारणो भूयासम् ।

sa mēn'drō mēdhayāās' sprṇōtu ।

amṛtas'ya dēva dhāraṇō bhūyāsam ।

शरीरं मे विचर्षणम् । जिह्वा मे मधुमत्तमा ।

śharīram' mē vichar'ṣhaṇam ।

jih'vā mē madhumat'tamā ।

कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम् । ब्रम्हणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः ।

kar'ṇāābh'yām' bhūri viśh'ruvam ।

bram'haṇa[hk]'

kōśhō (a)si mēdhayā (a)pihitaha ।

श्रुतं मे गोपाय । आवहन्ती वितन्वाना ॥ ७ ॥

śhrutam' mē gōpāya । āvahan'tī vitan'vānā ॥ 7 ॥

कुर्वाणाऽचीरमात्मनः । वासांसि मम गावश्च ।

kur'vāṇā (a)chīramāt'manaḥa ।

vāsāgm'si mama gāvāśh'cha ।

अन्नपाने च सर्वदा । ततो मे श्रियमावह ।

an'napānē cha sar'vadā | ta^{tō} mēśh' śhriyamāva ha |

लोमशां पशुभिः सह स्वाहा । आ मायन्तु ब्रह्चारिणः स्वाहा ।

lōmaśhām' paśhubhis'sahas' svāhāā |

ā mā yan'tub' bram'hachāriṇas' svāhāā |

वि माऽऽयन्तु ब्रह्चारिणः स्वाहा । प्र माऽऽयन्तु ब्रह्चारिणः स्वाहा ।

vi mā (ā)yan'tub' bram'hachāriṇas' svāhāā |

pra mā (ā)yan'tub' bram'hachāriṇas' svāhāā |

दमायन्तु ब्रह्चारिणः स्वाहा । शमायन्तु ब्रह्चारिणः स्वाहा ॥ ८ ॥

damāyan'tub' bram'hachāriṇas' svāhāā |

śhamāyan'tub' bram'hachāriṇas' svāhāā || 8 ||

यशो जनेऽसानि स्वाहा । श्रेयान्-वस्यसोऽसानि स्वाहा ।

yaśhō janē (a)sānis' svāhāā |

śhrēyā-ne vas'yasō (a)sānis' svāhāā |

तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा । स मा भग प्रविश स्वाहा ।

tan' tvā bhagap' praviśhānis' svāhāā |

sa mā bhagap' praviśhas' svāhāā |

तस्मिन् सहस्रशाखे । नि भगाहं त्वयि मृजे स्वाहा ।

tas'min'n' sahas'raśhākhē |

ni bhagāhan' tvayi mṛjēs' svāhāā |

यथाऽऽपः प्रवता यन्ति । यथा मासा , अहर्जरम् ।

yathā (ā)pa[fp]' prava^{tā} yan'ti |

yathā mā^{sā} , ahar'jaram |

एवं मां ब्रम्हचारिणः । धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा ।
प्रतिवेशौऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्व ॥ ९ ॥

ēvam' mām' bram'ha chāriṇaḥa ।
dhātarāyan' tu sar'vatas' svāhā ।
prativēśhō (a)sip' pra mā bhāhip'
pra mā pad'yas'va ॥ 9 ॥

vyāhrtyupāsanam

भूर्भुवः सुवरिति वा , एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः ।
तासामु ह स्मै तां चतुर्थीम् ।

bhūr'bhuvas' suvariti vā ,
ētās'tis'rōv' vyāhr'tayaḥa ।
tāsāmu has' smai tāñ' cha'tur'thīm ।

माहाचमस्यः प्रवेदयते । मह , इति । तद्ब्रम्ह । स , आत्मा ।
māhāchamas'ya[fp]' pravēdayatē ।
maha , iti | tad'bram'ha | sa , āt'mā ।

अङ्गान्यन्या देवताः । भूरिति वा , अयं लोकः ।
aṅgān'yan'yā dēvatāḥa | bhūriti vā , ayam' lōkaḥa ।

भुव , इत्यन्तरिक्षम् । सुवरित्यसौ लोकः ॥ १० ॥
bhuva , it'yan'tarik'sham | suvarit'yasau lōkaḥa ॥ 10 ॥

मह , इत्यादित्यः । आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते ।
maha , it'yādit'yaḥa ।
ādit'yēna vāva sar'vē lōkā mahīyan'tē ।

भूरिति वा , अग्निः । भुव , इति वायुः ।

bhūriti vā , ag'niḥi | bhuva , iti vāyuhu |

सुवरित्वादित्यः । मह , इति चन्द्रमाः ।

suvarit'yādityaḥa |

maha , iti chan'dramāḥa |

चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते । भूरिति वा , ऋचः ।

chan'dramasā vāva sar'vāṇij'

 jyōtig'm'ṣhi mahīyan'tē |

bhūriti vā , ṛchaḥa |

भुव , इति सामानि । सुवरिति यजूंषि ॥ ११ ॥

bhuva , iti sāmāni | suvariti yajūg'm'ṣhi || 11 ||

मह , इति ब्रम्ह । ब्रम्हणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते ।

maha , itib' bram'ha |

bram'haṇā vāva sar've vēdā mahīyan'tē |

भूरिति वै प्राणः । भुव , इत्यपानः । सुवरिति व्यानः । मह , इत्यन्नम् ।

bhūriti vaip' prāṇaḥa | bhuva , it'ya pānaḥa |

suvarit'iv' vyānaḥa | maha , it'yan'nam'm |

अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते । ता वा , एताश्चतस्रश्चतुर्धा ।

an'nēna vāva sar'veḥp' prāṇā mahīyan'tē |

tā vā , ētāśh'chataśh'chatur'dhā |

चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः । ता यो वेद ।

chataśh'raśh'chataśh'rōv' vyāhṛtayaha | tā yō vēda |

स वेदु ब्रम्ह । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ॥ १२ ॥

sa vēdab' bram'ha |

sar'veē (a)s'mai dēvā balimāvaḥan'ti || 12 ||

manōmayatvādi-guṇaka-bramhōpāsanayā-svārājya-siddhiḥi

स य , एषोऽन्तरहृदय , आकाशः । तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः ।

sa ya , eṣhōō (an'taraḥrdaya , ākāśhaḥa |

tas'min'nayam' puruṣhō maṇōmayaha |

अमृतो हिरण्मयः । अन्तरेण तालुके ।

amṛtō hiraṇ'mayaha | an'tarēṇa tālukē |

य , एष स्तन , इवावलम्बते । सैन्द्रयोनिः ।

ya , eṣhas' stana , ivāvalam'batē | sēn'drayōniḥi |

यत्रासौ केशान्तो विवर्तते । व्यपोह्य शीर्षकपाले ।

yat'rāsau kēśhān'tō vivar'tatē |

vyapōh'ya śhīr'ṣhakapālē |

भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति । भुव , इति वायौ ॥ १३ ॥

bhūrit'yag'naup' pratitiṣṭh'thati |

bhuva , iti vāyau || 13 ||

सुवरित्यादित्ये । मह , इति ब्रम्हणि ।

आप्नोति स्वाराज्यम् । आप्नोति मनसस्पतिम् ।

suvarit'yādityē | maḥa , itib' bram'haṇi |

āp'nōtis' svārāj'yam | āp'nōti manasas'patim'm |

वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः । श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः ।

vāk'pa'tiśh'chak'ṣhuśh'patiḥi ।

śhrōt'rapatir'vij'ñānapatiḥi ।

एतत्ततो भवति । आकाशशरीरं ब्रम्ह ।

ētat'tatō bhavati । ākāśhaśharīram' bram'ha ।

सत्यात्मं प्राणारामं मनं , आनन्दम् ।

शान्तिसमृद्धममृतम् । इति प्राचीनयोग्योपास्व ॥ १४ ॥

sat'yāt'map'prāṇārāmam' mana , ānan'dam ।

śhān'tisamṛd'dhamamṛtam'm ।

itip'prāchīnayōg'yōpāās'sva ॥ 14 ॥

prthivyādyupādhika-pañchabramhōpāsanam

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः ।

अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि ।

prthiv'yan'tarik'śhan' dyaaur'diśhō (a)vān'taradiśhā-ḥa ।

ag'nir'vāyurādityaśh'chan'dramā nak'śhat'rāṇi ।

आप , ओषधयो वनस्पतय , आकाश , आत्मा ।

इत्यधिभूतम् । अथाध्यात्मम् ।

āpa , ośhadhayō vanas'pataya , ākāśha , āt'mā ।

it'yadhibhūtam । athādh'yāt'mam ।

प्राणो व्यानोऽपान , उदानस्समानः । चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाक्त्वक् ।

prāṇōv'vyānō (a)pāna , udānas'samānaḥa ।

chak'śhuśh'śhrōt'ram' manō vāk'tvake ।

चर्म॑ मा॒स॒ऽस्त्र॑ स्नावास्थि॑ म॒ज्जा । ए॒तद॑धिवि॒धाय॑ , ऋषि॒रवो॑चत् ।

char'ma māgm'sag'ges' snāvās'thi maj'jā ।

ēta^{da}dhividhāya , ṛshira^{vō}chate ।

पाङ्क॑ वा , इद॑ऽ सर्वम् । पाङ्क॑नैव पाङ्क॑ऽ स्पृणो॒तीति॑ ॥ १५ ॥

pān'ktam' vā , idagm' sar'vam'm ।

pān'^{ktē}nai^{va} pān'ktag'ges' sprṇōti ॥ 15 ॥

praṇavōpāsanam

ओ मिति॑ ब्रम्ह॑ । ओमिती॑द॒ऽ सर्वम् ।

ōmitib' bram'ha । ōmitīdagm' sar'vam'm ।

ओमित्ये॒तद॑नुकृति॑ ह स्म॒ वा , अप्यो॑ श्रावयेत्याश्रावयन्ति॑ ।

ōmit'yēta^{da}nukṛti has' sma vā ,

ap'yōśh' śhrā^{va}yēt'yāśh'rāvayan'ti ।

ओमिति॑ सामानि॑ गायन्ति॑ । ओऽ शोमिति॑ शस्त्राणि॑ शऽसन्ति॑ ।

ōmiti sāmāni gāyan'ti ।

ōgm' śhōmiti śhas'trāⁿⁱ śhagm'san'ti ।

ओमित्य॑ध्व॒र्युः प्रति॑गरं प्रति॑गृणाति॑ । ओमिति॑ ब्रम्हा॑ प्रसौति॑ ।

ōmit'yadh'var'yu[fp]' prati^{ga}ram' pra^{ti}grṇāti ।

ōmitib' bram'hāp' pra^{sau}ti ।

ओमित्य॑ग्निहो॒त्रमनु॑जानाति॑ ।

ōmit'yag'ni^{hōt}'rama^{nu}jānāti ।

ओमिति ब्राम्हणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रम्होपाप्रवानीति । ब्रम्हैवोपाप्नोति ॥ १६ ॥

ōmitib' brām'haṇa[fp]' pravak'ṣhyan'nāhab'

bram'hōpāāp' navānīti |

bram'hāvōpāāp' nōti || 16 ||

svādhyāya-praśamsā

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च । सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च ।

ṛtañ' chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

sat'yañ' chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च । दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।

tapaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

damaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।

śhamaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

ag'nayaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च । अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।

ag'nihōt'rañ' chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

atithayaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च ।

mānuṣhañ' chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

prajā chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha |

प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च ।
 prajanaśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha ।
 prajātiśh'chas' svādh'yāyap'ra^{va}chanē cha ।

सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः । तप , इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः ।
 sat'yamiti sat'yava^{chā} rā^{thi} taraḥa ।
 tapa , iti tapōnit'ya[fp]' ^{pau}ru^{śhiṣh'}ṭiḥi ।

स्वाध्यायप्रवचने , एवेति नाकौ मौद् गल्यः ।
 तद्धि तपस्तद्धि तपः ॥ १७ ॥

svādh'yāyap'ravachanē , ēvēti nā^{kō} maud' ^{gal}'yaḥa ।
 tad'dhi ta^{pas}'tad' ^{dhi} tapaḥa ॥ 17 ॥

brahmajñāna-prakāśhaka-mantrāḥa

अहं वृक्षस्य रेरिवा । कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव ।
 aham' vṛk'ṣhas'ya rē^{ri}vā ।
 kīr'ti[fp]' pṛṣh'ṭhaṅ' girē^{ri}va ।

ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि ।
 ūr'dhva^{pa}vit'rō vā^{ji}nī^{vas}' sva^{mṛ}ta^{mas}'mi ।

द्रविणꣳ सर्वर्चसम् । सुमेधा , अमृतोक्षितः ।
 dra^{vi}ṇagm' sa^{var}'chasam । sumēdhā , a^{mṛ}tōk'ṣhitaha ।

इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम् ॥ १८ ॥

itit' triśhaṅ'kōr've^{dā}nu^{va}chanam ॥ 18 ॥

śhiṣhyānuśhāsanam

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति । सत्यं वद । धर्मं चर ।
 vēdamanūch'yāchār'yō (a)n'tēvāsina**ma**nu**śhās**'ti ।
 sat'yam' vada । dhar'**mañ**' chara ।

स्वाध्यायान्मा प्रमदः ।

आचार्याय प्रियं धनमाहत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः ।

svādh'yāyā**ān**'māp' **pra**madaha ।
 āchār'yāyap' priyan' dhanamāhṛt'yap' prajātan'tum'
 māv' **vyav**at'**chhēt**'sī-ḥi ।

सत्यान्न प्रमदितव्यम् । धर्मान्न प्रमदितव्यम् ।

sat'yān'nap' **pra**maditav'yam ।
 dhar'mān'nap' **pra**maditav'yam ।

कुशलान्न प्रमदितव्यम् । भूत्यैन प्रमदितव्यम् ।

kuśhalān'nap' **pra**maditav'yam ।
 bhūt'yainap' **pra**maditav'yam ।

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् ॥ १९ ॥

svādh'yāyap' ravachanābh'yān'
 nap' **pra**maditav'yam ॥ 19 ॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् ।

मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्यदेवो भव । अतिथिदेवो भव ।

dēvapitrkār'yābh'yān' nap' **pra**maditav'yam ।
 mā**tr**dē**vō** bhava । pi**tr**dē**vō** bhava ।
 āchār'**ya**dē**vō** bhava । ati**thi**dē**vō** bhava ।

यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि ।

yān'yanavad'yāni kar'māṇi । tāni sēvitav'yāni ।

नो , इतराणि । यान्यस्माकं सुचरितानि । तानि त्वयौपास्यानि ॥ २० ॥

nō , itarāṇi । yān'yas'mākagm'sucharitāni ।

tānit' tva'yōpās'yāni ॥ 20 ॥

नो , इतराणि । ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राम्हणाः ।

nō , itarāṇi ।

yē kē chās'mat'chhrēyāgm'sōb' brām'haṇā-ḥa ।

तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम् ।

tēṣhān' tvayā (ā)sanēnap' praśh'vasitav'yam ।

श्रद्धया देयम् । अश्रद्धयाऽदेयम् । श्रिया देयम् ।

śhrad'dhayā dēyam । aśh'rad'dhayā (a)dēyam ।

śhriyā dēyam ।

हिया देयम् । भिया देयम् । संविदा देयम् ।

hriyā dēyam । bhiyā dēyam । sam'vidā dēyam ।

अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात् ॥ २१ ॥

atha yadi tē kar'mavichikit'sā

vā vṛt'tavichikit'sā vās' syā-te ॥ 21 ॥

ये तत्र ब्राम्हणाः संमर्शिनः । युक्ता , आयुक्ताः ।

yē tat'rab' brām'haṇāās'sam'mar'shinaḥa ।

yuk'tā , āyuk'tā-ḥa ।

अलूक्षा धर्मकामास्स्युः । यथा ते तत्र वर्तेरन् । तथा तत्र वर्तेथाः ।

alūk'ṣhā dhar'makāmās'syuhu |

yathā tē tat'ra var'tēran'ne | tathā tat'ra var'tēthā-ḥa |

अथाभ्याख्यातेषु । ये तत्र ब्राम्हणाः संमर्शिनः । युक्ता , आयुक्ताः ।

athābh'yāāk'h'yātēshu |

yē tat'rab' brām'haṇās' sam'mar'shinaḥa |

yuk'tā , āyuk'tā-ḥa |

अलूक्षा धर्मकामाः स्युः । यथा ते तेषु वर्तेरन् । तथा तेषु वर्तेथाः ।

alūk'ṣhā dhar'makāmās' syuhu |

yathā tē tēshu var'tēran'ne | tathā tēshu var'tēthā-ḥa |

एष , आदेशः । एष , उपदेशः । एषा वेदोपनिषत् । एतदनुशासनम् ।

ēsha , ādēśhaḥa | ēsha , upadēśhaḥa |

ēshā vēdōpaniṣhate | ētadānuśhāsanam |

एवमुपासितव्यम् । एवमु चैतदुपास्यम् ॥ २२ ॥

ēvamu pāsītav'yam | ēvamu chaitadupās'yam || 22 ||

uttarāshāntipāṭhaḥa

शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वर्यमा ।

śhan' nō mit'raśh'sham' varuṇaḥa |

śhan' nō bhavat'var'yamā |

शं न , इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः ।

śhan' na , in'drō bṛhas'patiḥi |

śhan' nō viṣh'ṇururuk'ramaḥa |

नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

namōb' bram'haṇē | namas'tē vāyō |

tvāmēvap' prat'yak'sham' bram'hāsi |

त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् । सत्यमवादिषम् ।

tvāmēvap' prat'yak'sham' bram'hāvādiṣham |

ṛtamāvādiṣham | sat'yamāvādiṣham |

तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् ॥ २३ ॥

tan'māmāvī-te | tad'vak'tāramāvī-te |

āvīn'mām | āvīd'vak'tāram'm || 23 ||

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiṣh' śhā-n'tiṣh' śhā-n'tiḥi ||

[KYV TA 8]

śhāntipāṭhaḥa

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह विर्यं करवावहै ।

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥

ॐ saha nāvavatu | saha nau bhunak'tu |

saha vīr'yañ' karavāvahai |

tējas'vi nāvadhī'tamas'tu mā vid'viṣhāvahai |

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ||

upaniṣhatsārasaṅgrahaḥa

ॐ ब्रह्मविदाप्नोति परम् । तदेषाऽभ्युक्ता ।

ॐ bram'ha vidā'p'nōti param'm | tadēṣhā (a)bh'yuk'tā |

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् ।

sat'yañ' jñānaman'tam' bram'ha |

yō vēda nihi'tañ' guhāyām' paramēv' vyōman'ne |

सोऽश्नुते सर्वान् कामानसह । ब्रह्मणा विपश्चितेति ।

sō (a)śh' nuṭē sar'vān' kāmān'saha |

bram'haṇā vipaśh'chitēti |

तस्माद्वा , एतस्मादात्मन , आकाशस्सम्भूतः । आकाशाद्वायुः ।

tas'mād'vā , ētas'mādāt'mana , ākāśhas'sam'bhūtaḥa |

ākāśhād'vāyuhū |

वा॒यो॒र॒ग्निः । अ॒ग्ने॒रा॒पः । अ॒द्भ्यः पृ॒थि॒वी । पृ॒थि॒व्या , ओष॑धयः ।
ओष॑धी॒भ्योऽन्न॑म् । अ॒न्ना॒त्पु॒रुषः ।

vāyōrag'nihi | ag'nērāpaḥa | ad'bhya[fp]' Pṛthivī |
pṛthiv'yā , oṣhadhayaḥa | oṣhadhībh'yō (a)n'nam'm |
an'nāt'puruṣhaḥa |

स वा , एष॑ पु॒रुषोऽन्न॑रस॒मयः । तस्ये॑दमे॒व शि॒रः । अयं॑ दक्षिणः प॒क्षः ।
sa vā , eṣha puruṣhō (a)n'narasa mayaha |
tas'yēdamēva śhiraḥa | ayan' dak'ṣhiṇa[fp]' pak'ṣhaḥa |
अयमुत्तरः प॒क्षः । अय॑मात्मा । इदं॑ पुच्छं प्रति॒ष्ठा ।
tadap'yēshaśh' śhlōkō bhavati || 1 ||

ayamut'tara[fp]' pak'ṣhaḥa | ayamāt'mā |
idam' put'chham' pratīṣṭhā |
tadap'yēshaśh' śhlōkō bhavati || 1 ||

pañchakōśha-vivaraṇam

अ॒न्ना॒द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते । याः काश्च॑ पृथि॒वीऽश्रि॒ताः ।
an'nād'vaip' prajā[fp]' prajāyan'tē |
yā[hk]' kāśh'cha pṛthivīgeśh' śhritā-ḥa |
अथो॑ , अ॒न्नै॒नैव॑ जी॒वन्ति॑ । अथै॑न॒दपि॑ यन्त्यन्त॒तः ।
athō , an'nēnai va jīvan'ti |
athainadapi yan'tyan'taḥa |
अ॒न्नं हि॑ भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म् । तस्मा॑त् स॒र्वौष॑धमुच्यते ।
an'nagm' hi bhūtānāñ' jyēṣh'tham'm |
tas'māt' sar'vauśhadhamuch'yatē |

सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति । येऽन्नं ब्रम्होपासते ।

sar'vam' vai tē (a)n'namāp'nuvan'ti ।

yē (a)n'nam' bram'hōpāsate ।

अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात् सर्वौषधमुच्यते ।

an'nagm' hi bhūtānāñ' jyēṣṭham'm ।

tas'māāt' sar'vauśhadhamuch'yatē ।

अन्नाद्भूतानि जायन्ते । जातान्यन्नेन वर्धन्ते ।

an'nāād'bhūtāni jāyan'tē ।

jātān'yan'nēna var'dhan'tē ।

अद्यतेऽत्ति च भूतानि । तस्मादन्नं तदुच्यते, इति ।

ad'yatē (a)t'ti cha bhūtāni ।

tas'mādan'nan' taduch'yata , iti ।

तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात् । अन्योऽन्तर, आत्मा प्राणमयः ।

tas'mād'vā , ētas'mādan'narasa mayā-te ।

an'yō (a)n'tara , āt'māāp' prāṇamayaha ।

तेनैष पूर्णः । स वा, एष पुरुषविध, एव ।

tēnaiṣha pūr'ṇaha । sa vā , ēṣha puruṣavidha , ēva ।

तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः ।

tas'ya puruṣavidhatām । an'vayam' puruṣavidhaḥ ।

तस्य प्राण, एव शिरः । व्यानो दक्षिणः पक्षः ।

tas'yap' prāṇa , ēva śhiraḥ ।

vyānō dak'ṣhiṇa[fp]' pak'ṣhaḥ ।

अपान , उत्तरः पक्षः । आकाश , आत्मा ।

apāna , ut'tara[fp]' pak'ṣhaḥa | ākāśha , āt'mā |

पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ २ ॥

pr̥thivī put'chham' pratish'thā |

tadap'yēṣhaśh' śhlōkō bhavati || 2 ||

प्राणं देवा , अनुप्राणन्ति । मनुष्याः पशवश्च ये ।

prāṇan' devā , anup'rāṇan'ti |

manuṣh'yāā[fp]' paśhavaśh' cha ye |

प्राणो हि भूतानामायुः । तस्मात् सर्वायुषमुच्यते ।

prāṇō hi bhūtānāmāyuh |

tas'māāt' sar'vāyushamuch'yatē |

सर्वमेव त , आयुर्यन्ति । ये प्राणं ब्रम्होपासते ।

sar'vamēva ta , āyur'yan'ti |

yēp' prāṇam' bram'hōpāsate |

प्राणो हि भूतानामायुः । तस्मात् सर्वायुषमुच्यते , इति ।

prāṇō hi bhūtānāmāyuh |

tas'māt' sar'vāyushamuch'yata , iti |

तस्यैष , एव शरीर , आत्मा । यः पूर्वस्य ।

tas'yaiṣha , ēva śhārīra , āt'mā | ya[fp]' pūr'vas'ya |

तस्माद्वा , एतस्मात् प्राणमयात् । अन्योऽन्तर , आत्मा मनोमयः ।

tas'mād'vā , ētas'māāt' prāṇamayā-te |

an'yō (a)n'tara , āt'mā manōmayaḥa |

तेनैष पूर्णः । स वा , एष पुरुषविध , एव ।

tēnaiṣha pūr'ṇaḥa | sa vā , eṣha puruṣhavidha , ēva |

तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः ।

tas'ya puruṣhavidhatām | an'vayam' puruṣhavidhaḥa |

तस्य यजुरेव शिरः । ऋग्दक्षिणः पक्षः ।

tas'ya yajurēva śhiraḥa | ṛg'dak'ṣhiṇa[fp]' pak'ṣhaḥa |

सामोत्तरः पक्षः । आदेश , आत्मा ।

sāmōt'tara[fp]' pak'ṣhaḥa | ādēśha , āt'mā |

अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ ३ ॥

athar'vān'girasa[fp]' put'chham' pratiṣṭhā |

tadap'yēśhaśh' śhlōkō bhavati || 3 ||

यतो वाचो निर्वर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह ।

ya'tō vāchō ni'var'tan'tē | ap'rāp'ya manasā saha |

आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् । न बिभेति कदाचनेति ।

ānan'dam' bram'haṇō vid'vā-ne |

na bibhēti kadāchanēti |

तस्यैष , एव शरीर , आत्मा । यः पूर्वस्य ।

tas'yaiṣha , ēva śhārīra , āt'mā | ya[fp]' pūr'vas'ya |

तस्माद्वा , एतस्मान्मनोमयात् । अन्योऽन्तर , आत्मा विज्ञानमयः ।

tas'mād'vā , ētas'mān'manōmayā-te |

an'yō (a)n'tara , āt'mā vij'ñānamayaḥa |

तेनैष पूर्णः । स वा , एष पुरुषविध , एव ।

tēnaiṣha pūr'ṇaḥa | sa vā , eṣha puruṣhavidha , ēva |

तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः ।

tas'ya puruṣhavidhatām |

an'vayam' puruṣhavidhaḥa |

तस्य श्रद्धैव शिरः । ऋतं दक्षिणः पक्षः ।

tas'yaśh' śhrad'dhaiṣa śhiraḥa |

ṛtan' dak'ṣhiṇa[fp]' pak'ṣhaḥa |

सत्यमुत्तरः पक्षः । योग , आत्मा ।

sat'yamut'tara[fp]' pak'ṣhaḥa | yōga , āt'mā |

महः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥४॥

maha[fp]' put'chham' pratiṣh'thā |

tadap'yēśhaśh' śhlōkō bhavati || 4 ||

विज्ञानं यज्ञं तनुते । कर्माणि तनुतेऽपि च ।

vij'ñānañ' yaj'ñan' tanutē | kar'māṇi tanutē (a)pi cha |

विज्ञानं देवास्सर्वे । ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते ।

vij'ñānan' dēvās'sar'veē |

bram'haj' jyēśh'thamupāsate |

विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद । तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति ।

vij'ñānam' bram'ha chēd'veda |

tas'māt'chēn'nap' pramād'yati |

शरीरं पाप्मनो हित्वा । सर्वान्कामान्समश्नुत , इति ।

śharīrē pāp'manō hit'vā ।

sar'vān'kāmān'samaśh'nuta , iti ।

तस्यैष , एव शरीर , आत्मा । यः पूर्वस्य ।

tas'yaiṣha , ēva śhārīra , āt'mā । ya[fp]' pūr'vas'ya ।

तस्माद्वा , एतस्माद्विज्ञानमयात् । अन्योऽन्तर , आत्माऽऽनन्दमयः ।

tas'mād'vā , ētas'mād'vij'ñānamayā-te ।

an'yō (a)n'tara , āt'mā (ā)nan'damayāḥa ।

तेनैष पूर्णः । स वा , एष पुरुषविध , एव ।

tēnaiṣha pūr'ṇaḥa । sa vā , eṣha puruṣavidha , ēva ।

तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः ।

tas'ya puruṣavidhatām ।

an'vayam' puruṣavidhaḥa ।

तस्य प्रियमेव शिरः । मोदो दक्षिणः पक्षः ।

tas'yap' priyamēva śhiraḥa ।

mōdō dak'ṣhiṇa[fp]' pak'ṣhaḥa ।

प्रमोद , उत्तरः पक्षः । आनन्द , आत्मा ।

pramōda , ut'tara[fp]' pak'ṣhaḥa । ānan'da , āt'mā ।

ब्रम्ह पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥५॥

bram'ha put'chham' pratiṣṭhā ।

tadap'yēṣhaśh' śhlōkō bhavati ॥ 5 ॥

असन्नेव स भवति । असद्ब्रम्हेति वेद चेत् ।

asān'nēva sa bhavati | asad'bram'hēti vēda chē-te |

अस्ति ब्रम्हेति चेद्वेद । सन्तमेनं ततो विदुरिति ।

as'tib' bram'hēti chēd'vēda |

san'tamēnan' tatō viduriti |

तस्यैष , एव शरीर , आत्मा । यः पूर्वस्य ।

tas'yaiṣha , ēva śhārīra , āt'mā | ya[fp]' pūr'vas'ya |

अथातोऽनुप्रश्नाः । उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य ।

athātō (a)nup'raśh'nā-ḥa |

utāvid'vānamuṃ lōkam' prēt'ya |

कश्चन गच्छती३ । आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य ।

kaśh'chana gat'chhatī3 |

āhō vid'vānamuṃ lōkam' prēt'ya |

कश्चित्समश्नुता३ उ । सोऽकामयत ।

kaśh'chit'samaśh'nutā3 , u | sō (a)kāmayata |

बहु स्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत ।

bahus' syām' prajāyēyēti | sa tapō (a)tap'yata |

स तपस्तत्त्वा । इदं सर्वमसृजत ।

sa tapas'tap'tvā | idagm' sar'vamasṛjata |

यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् । तदनुप्रविश्य ।

yadidaṃ kiñ'cha | tat'sṛṣh'tvā |

tadēvānup'rāviśhate | taḍanup'raviśh'ya |

सच्च त्यच्चाभवत् । निरुक्तं चानिरुक्तं च ।

sat'chat' tyat'chābhavate ।

niruk'tañ' chāniruk'tañ' cha ।

निलयनं चानिलयनं च । विज्ञानं चाविज्ञानं च ।

nilayanañ' chānilayanañ' cha ।

vij'ñānañ' chāvij'ñānañ' cha ।

सत्यं चानृतं च संत्यमभवत् । यदिदं किञ्च ।

sat'yañ' chānrtañ' cha sat'yamabhavate ।

yadidañ' kiñ'cha ।

तत्सत्यमित्याचक्षते । तदप्येष श्लोको भवति ॥ ६ ॥

tat'sat'yamit'yāchak'ṣhatē ।

tadap'yēṣhaśh' śhlōkō bhavati ॥ 6 ॥

abhaya-pratiṣṭhā

असद्वा , इदमग्र , आसीत् । ततो वै सदजायत ।

asad'vā , idamag'ra , āsī-te । tatō vai sadajāyata ।

तदात्मानं स्वयमकुरुत । तस्मात्तत्सुकृतमुच्यते , इति ।

tadāt'mānag'ges' svayamakuruta ।

tas'māt'tat'sukṛtamuch'yata , iti ।

यद्वै तत् सुकृतम् । रसो वै सः ।

yad'vai tat' sukṛtam । rasō vai saḥ ।

रसञ् ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति । को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् ।
 rasag'geh' hyēvāyam' lab'dhvā (ā)nan'dī bhavati ।
 kōh' hyēvān'yāāt'ka[fp]' prāṇ'yā-te ।

यदेष , आकाश , आनन्दो न स्यात् । एष ह्येवाऽऽनन्दयाति ।
 yadēṣha , ākāśha , ānan'dō nas' syā-te ।
 ēṣah' hyēvā (ā)nan'dayāti ।

यदा ह्येवैष , तस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते ।
 अथ सोऽभयं गतो भवति ।

ya dāh' hyēvaiṣha , ētas'min'nadrśh'yē (a)nāt'myē
 (a)niruk'tē (a)nilayanē (a)bhayam'
 praṭiṣh'thām' vin'datē ।
 atha sō (a)bhayaṅ' gatō bhavati ।

यदा ह्येवैष , एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते । अथ तस्य भयं भवति ।

ya dāh' hyēvaiṣha , ētas'min'nudaraman'taraṅ' kurutē ।
 atha tas'ya bhayam' bhavati ।

तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य । तदप्येष श्लोको भवति ॥ ७ ॥

tat'tvēva bhayam' viduṣhō (a)man'vānas'ya ।
 tadap'yēṣhaśh' śhlōkō bhavati ॥ 7 ॥

bramhānanda-mīmāṃsā

भीषाऽस्माद्घातः पवते । भीषोदेति सूर्यः ।

bhīṣhā (a)s'mād'vāta[fp]' pavatē । bhīṣhōdēti sūr'yaḥ ।

भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च । मृत्युर्धावति पञ्चम , इति ।

bhīṣhā (a)s'mādag'**niśh'**chēn'**draśh'**cha ।

mṛt'yur'dhāvati pañ'**cha**ma , **iti** ।

सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति । युवा स्यात्साधुयुवाऽध्यायकः ।

saiṣhā (ā)nan'das'ya mīmā**gm'**sā **bh**avati ।

yuvās' syāt'sādhu**yu**vā (a)dh'**yā**yakaḥa ।

आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः । तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात् ।

āśhiṣh'thō dṛḍhiṣh'**thō** balīṣh'thaḥa ।

tas'yēyam' pṛthivī sar'vā vit'tas'**ya** pūr'**nās'** syā-te ।

स , एको मानुष , आनन्दः । ते ये शतं मानुषा , आनन्दाः ॥

sa , ēkō mānu**ṣha** , ā**nan'**daḥa ।

tē yē śhatam' mānu**ṣhā** , ā**nan'**dā-ḥa ॥

स , एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।

sa , ēkō manuṣh'yagan'dhar'vā**ṇā**mā**nan'**daḥa ।

śhrōt'riyas'ya chākā**ma**hatas'ya ।

ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः । स , एको देवगन्धर्वाणामानन्दः ।

tē yē śhatam' manuṣh'yagan'dhar'vā**ṇā**mā**nan'**dā-ḥa ।

sa , ēkō dēvagan'dhar'vā**ṇā**mā**nan'**daḥa ।

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः ।

śhrōt'riyas'ya chākā**ma**hatas'ya ।

tē yē śhatan' dēvagan'dhar'vā**ṇā**mā**nan'**dā-ḥa ।

स , एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।

sa , ēka[fp]' pitṛṇāñ' chiralōkalōkānāmānan'daḥa |
śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya |

ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः ।

स , एक , आजानजानां देवानामानन्दः ।

tē yē śhatam' pitṛṇāñ' chiralōkalōkānāmānan'dā-ḥa |
sa , ēka , ājānājānān' dēvānāmānan'daḥa ||

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya |

tē yē śhatamājānājānān' dēvānāmānan'dā-ḥa |

स , एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः । ये कर्मणा देवानपियन्ति ।

sa , ēka[hk]' kar'madēvānān' dēvānāpīyan'ti |
yē kar'maṇā dēvānāpīyan'ti |

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya |

tē yē śhatañ' kar'madēvānān' dēvānāpīyan'ti |

स , एको देवानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।

sa , ēkō dēvānāmānan'daḥa |

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya |

ते ये शतं देवानामानन्दाः । स , एक , इन्द्रस्याऽऽनन्दः ।

tē yē śhatan' dēvānāmānan'dā-ḥa |

sa , ēka , in'dras'yā (ā)nan'daḥa ||

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya ।

tē yē śhatamin'dras'yā (ā)nan'dā-ḥa ।

स , एको बृहस्पतैरानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।

sa , ēkō bṛhas'patērānan'daḥa ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya ।

ते ये शतं बृहस्पतैरानन्दाः । स , एकः प्रजापतैरानन्दः ।

tē yē śhatam' bṛhas'patērānan'dā-ḥa ।

sa , ēka[fp]' prajāpatērānan'daḥa ।

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं प्रजापतैरानन्दाः ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya ।

tē yē śhatam' prajāpatērānan'dā-ḥa ।

स , एको ब्रम्हण , आनन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ॥

sa , ēkōb' bram'haṇa , ānan'daḥa ।

śhrōt'riyas'ya chākāmahatas'ya ॥

स यश्चायं पुरुषे । यश्चासावादित्ये ।

sa yaśh'chāyam' puruṣhē । yaśh'chāsāvādit'yē ।

स , एकः । स य , एवंवित् । अस्माल्लोकत्रेत्य ।

sa , ēkaḥa । sa ya , ēvam'vite । as'māl'lōkāt'prēt'ya ।

एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतं प्राणमयमात्मानमुपसंक्रामति ।

ētaman'namayamāt'mānamupasaṅ'krāmati ।

ētam' prāṇamayamāt'mānamupasaṅ'krāmati ।

एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रामति ।
एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रामति । तदप्येष श्लोको भवति ॥ ८ ॥

ētam' manōmayamāt'mānamupasañ'krāmati |
ētam' vij'ñānamayamāt'mānamupasañ'krāmati |
ētamānan'damayamāt'mānamupasañ'krāmati |
tadap'yēṣhaśh' śhlōkō bhavati ॥ 8 ॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह ।
yatō vāchō ni'var'tan'tē | ap'rāāp'ya manasā saha |
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् । न बिभेति कुतश्चेति ।
ānan'dam' bram'haṇō vid'vā-ne |
na bibhēti kutaśh'chanēti |

एतं ह वाचं न तपति । किमहं साधु नाकरवम् ।
ētagm' ha vāva na tapati |
kimahagm' sādhu nākavam |

किमहं पापमकरवमिति । स य , एवं विद्वानेते , आत्मानं स्पृणुते ।
kimaham' pāpamakara'vamiti |
sa ya , ēvam' vid'vānētē , āt'mānag'ges' sprṇutē |

उभे ह्येवैष , एते , आत्मानं स्पृणुते ।
य , एवं वेदं । इत्युपनिषत् ॥ ९ ॥ (सह नाववतु...)

ubhēh' hyēvaiṣha , ētē , āt'mānag'ges' sprṇutē |
ya , ēvam' vēda | it'yupaniṣate ॥ 9 ॥ (saha nāvavatu...)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Taittirīya Upaniṣhat – Bhṛguvallī

[KYV TA 9]

śhāntipāṭhaḥa

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह विर्यं करवावहै ।

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥

ॐ saha nāvavatu | saha nau bhunak'tu |

saha vīr'yañ' karavāvahai |

tējas'vi nāvadhī'tamas'tu mā vid'viṣhāvahai |

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ||

bramhajjñāsā

भृगुर्वै वारुणिः । वरुणं पितरमुपससार ।

अधीहि भगवो ब्रम्हेति । तस्मा , एतस्यौवाच ।

bhṛgur'vai vāruṇiḥi | varuṇam' pitaramupasasāra |

adhīhi bhagavōb' bram'hēti | tas'mā , ētat'prōvācha |

अन्नं प्राणं चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाचमिति । तं हौवाच ।

an'nam' prāṇañ' chak'ṣhuśh'śhrōt'ram'

manō vāchamiti |

tagm' hōvācha |

यतो वा , इमानि भूतानि जायन्ते । येन जातानि जीवन्ति ।

yatō vā , imāni bhūtāni jāyan'tē | yēna jātāni jīvan'ti |

यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तद्विजिज्ञासस्व ।

yat'pra**yan'**tyabhisam'**vi**śhan'ti । tad'**vi**jij'ñāsas'va ।

तद्ब्रम्हेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ १ ॥

tad'bram'hēti । sa tap**ō** (a)tap'yata । sa tap**as'**tap'tvā ॥ 1 ॥

pañchakōśhāntas sthita-bramhanirūpaṇam

अन्नं ब्रम्हेति व्यजानात् । अन्नाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

an'**nam'** bram'hētiv' **vy**ajānā-te ।

an'nād'**dhyē**va khal'**vi**māni bhūtāni jā**yan'**tē ।

अन्नेन जातानि जीवन्ति । अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

an'**nē**na jā**tā**ni jī**van'**ti ।

an'**nam'** pra**yan'**tyabhisam'**vi**śhan'**tī**ti ।

तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रम्हेति ।

tad'**vi**j'ñāya । pu**na**rēva va**ru**nam' pi**ta**ra mu**pa**sasāra ।

a**dhī**hi bhagav**ō**b' bram'hēti ।

तॄ होवाच । तपसा ब्रम्ह विजिज्ञासस्व । तपो ब्रम्हेति ।

स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ २ ॥

tagm' **hō**vācha । tap**asā**b' bram'**ha** vijij'ñāsas'va ।

tap**ō**b' bram'hēti । sa tap**ō** (a)tap'yata ।

sa tap**as'**tap'tvā ॥ 2 ॥

प्राणो ब्रम्हेति व्यजानात् । प्राणाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

prāṇ**ō**b' bram'hētiv' **vy**ajānā-te ।

prāṇād'**dhyē**va khal'**vi**māni bhūtāni jā**yan'**tē ।

प्राणेन जातानि जीवन्ति । प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

prāṇēna jātāni jīvan'ti ।

prāṇam' prayan'tyabhisam'viśhan'tīti ।

तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार ।

tad'vij'ñāya । punarēva varuṇam' pitaramupasasāra ।

अधीहि भगवो ब्रम्हेति । तॄ होवाच ।

adhīhi bhagavōb' bram'hēti । tagm' hōvācha ।

तपसा ब्रम्ह विजिज्ञासस्व । तपो ब्रम्हेति ।

tapasāb' bram'ha vijij'ñāsas'va । tapōb' bram'hēti ।

स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ ३ ॥

sa tapō (a)tap'yata । sa tapas'tap'tvā ॥ 3 ॥

मनो ब्रम्हेति व्यजानात् । मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

manōb' bram'hētiv' vyajānā-te ।

manasōh' hyēva khal'vimāni bhūtāni jāyan'tē ।

मनसा जातानि जीवन्ति । मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

manasā jātāni jīvan'ti ।

manasā[fp]' prayan'tyabhisam'viśhan'tīti ।

तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार ।

tad'vij'ñāya । punarēva varuṇam' pitaramupasasāra ।

अधीहि भगवो ब्रम्हेति । तॄ होवाच ।

adhīhi bhagavōb' bram'hēti । tagm' hōvācha ।

तपसा ब्रम्ह विजिज्ञासस्व । तपो ब्रम्हेति ।

ta^{pa}sāb' bram'ha vijij'ñāsas'va | ta^{pōb}' bram'hēti |

स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ ४ ॥

sa ta^{pō} (a)tap'yata | sa ta^{pas}'tap'tvā || 4 ||

विज्ञानं ब्रम्हेति व्यजानात् । विज्ञानाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

vij'ñānam' bram'hētiv' vya'jānā-te |

vij'ñānād'dhyēva khal'vimāni bhūtāni jāyan'tē |

विज्ञानेन जातानि जीवन्ति । विज्ञानं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

vij'ñānēna jātāni jīvan'ti |

vij'ñānam' prayan'tyabhisam'viśhan'tīti |

तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार ।

अधीहि भगवो ब्रम्हेति । त५ होवाच ।

tad'vij'ñāya | pu^{na}rēva va^{ru}ṇam' pi^{ta}ra^{mu}pa^{sa}sāra |

a^{dhī}hi bhagavōb' bram'hēti | tagm' hōvācha |

तपसा ब्रम्ह विजिज्ञासस्व । तपो ब्रम्हेति ।

स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ ५ ॥

ta^{pa}sāb' bram'ha vijij'ñāsas'va | ta^{pōb}' bram'hēti |

sa ta^{pō} (a)tap'yata | sa ta^{pas}'tap'tvā || 5 ||

आनन्दो ब्रम्हेति व्यजानात् । आनन्दाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

ānan'dōb' bram'hētiv' vya'jānā-te |

ānan'dād'dhyēva khal'vimāni bhūtāni jāyan'tē |

आनन्देन जातानि जीवन्ति । आनन्दं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति ।

ānan'dēna jātāni jīvan'ti ।

ānan'dam' prayan'tyabhisam'viśhan'tīti ।

सैषा भार्गवी वारुणी विद्या । परमे व्योमन्प्रतिष्ठिता ।

saiṣhā bhār'gavī vāruṇī vid'yā ।

paramēv' vyōman'pratiṣh'thitā ।

य , एवं वेदु प्रतिष्ठति । अन्नवानन्नादो भवति ।

ya , evam' vēdap' pratiṣh'thati ।

an'navānan'nādō bhavati ।

महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रम्हवर्चसेन । महान्कीर्त्या ॥ ६ ॥

mahān'bhavatip' prajayā

paśhubhir'bram'havar'chāsēna ।

mahān'kīr'tyā ॥ 6 ॥

anna-bramhōpāsanam

अन्नं न निन्द्यात् । तद्व्रतम् । प्राणो वा , अन्नम् । शरीरमन्नादम् ।

an'nan' na nin'dyā-te । tad'vratam ।

prāṇō vā , an'nam'm । śharīraman'nādam ।

प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम् । शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः ।

prāṇē śharīram' pratiṣh'thitam ।

śharīrēp' prāṇa[fp]' pratiṣh'thitaḥa ।

तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम् । स य , एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद् प्रतिष्ठति ।

tadētadan'naⁿaman'nēp' pra^{ti}ṣh'ṭhitam ।

sa ya , ētadan'naⁿaman'nēp'

pra^{ti}ṣh'ṭhitam' vēdap' pra^{ti}ṣh'ṭhati ।

अन्नवानन्नादो भवति । महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन ।

महान्कीर्त्या ॥ ७ ॥

an'navānan'nādō bhavati ।

mahān'bhavatip' prajayā

paśhubhir'bram'havar'chase^{na} ।

mahān'kīr'tya ॥ 7 ॥

अन्नं न परिचक्षीत । तद्व्रतम् । आपो वा, अन्नम् । ज्योतिरन्नादम् ।

an'nan' na pa^{ri}chak'shīta । tad'vratam ।

āpō vā , an'nam'm । jyōtiran'nādam ।

अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम् । ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः ।

ap'suj' jyōti[fp]' pra^{ti}ṣh'ṭhitam ।

jyōtiṣh'yāpa[fp]' pra^{ti}ṣh'ṭhitā-ḥa ।

तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम् । स य , एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद् प्रतिष्ठति ।

अन्नवानन्नादो भवति ।

tadētadan'naⁿaman'nēp' pra^{ti}ṣh'ṭhitam ।

sa ya , ētadan'naⁿaman'nēp'

pra^{ti}ṣh'ṭhitam' vēdap' pra^{ti}ṣh'ṭhati ।

an'navānan'nādō bhavati ।

महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महान्कीर्त्या ॥ ८ ॥

ma hān'bhavati' prajāyā

paśhu**bh**ir'bram'havar'**ch**asēna |

ma hān'kīr'tyā ॥ 8 ॥

अन्नं बहु कुर्वीत । तद्व्रतम् । पृथिवी वा , अन्नम् । आकाशोऽन्नादः ।

an'nam' ba hu kur'vīta | tad'vratam |

pr̥thivī vā , an'nam'm | ākāśhō (a)n'nādaḥa |

पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः । आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता ।

pr̥thiv'yā mā kāśha[fp]' pratish'thitāḥa |

ākāśhē pr̥thivīp' pratish'thitā |

तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम् । स य , एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति ।

tadētadan'naman'nēp' pratish'thitam |

sa ya , ētadan'naman'nēp'

pratish'thitam' vēdap' pratish'thati |

अन्नवानन्नादो भवति । महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन ।

महान्कीर्त्या ॥ ९ ॥

an'navānan'nādō bhavati |

ma hān'bhavati' prajāyā

paśhu**bh**ir'bram'havar'**ch**asēna |

ma hān'kīr'tyā ॥ 9 ॥

sadāchāra-pradarśhanam / bramhānanda-anubhavaḥa

न कंचन वसतौ प्रत्याचक्षीत । तद्व्रतम् ।

na kañ'chana vasataup' prat'yāchak'śhīta | tad'vratam |

तस्माद्यया कया च विधया बहन्नं प्राप्नुयात् ।

अराध्यस्मा , अन्नमित्याचक्षते ।

tas'mād'yayā kayā cha vidhayā

bah'van'nam' prāp'nuyā-te ।

arādh'yas'mā , an'nāmit'yāchak'ṣhatē ।

एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम् । मुखतोऽस्मा , अन्नं राध्यते ।

ētaḍ'vai mukhatō (a)n'nagm' rād'dham ।

mukhatō (a)s'mā , an'nagm' rādh'yatē ।

एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम् । मध्यतोऽस्मा , अन्नं राध्यते ।

ētaḍ'vai madh'yatō (a)n'nagm' rād'dham ।

madh'yatō (a)s'mā , an'nagm' rādh'yatē ।

एतद्वा , अन्ततोऽन्नं राद्धम् । अन्ततोऽस्मा , अन्नं राध्यते ।

ētaḍ'vā , an'tatō (a)n'nagm' rād'dham ।

an'tatō (a)s'mā , an'nagm' rādh'yatē ।

य , एवं वेद । क्षेम , इति वाचि । योगक्षेम , इति प्राणापानयोः ।

ya , ēvaṁ' vēda । kṣhēma , iti vāchi ।

yōgak'ṣhēma , itip' prāṇāpānayō-ḥo ।

कर्मेति हस्तयोः । गतिरिति पादयोः ।

विमुक्तिरिति पायौ । इति मानुषीस्समाज्ञाः ।

kar'mēti has'tayō-ḥo । gatiṛiti pādayō-ḥo ।

vimuk'tiṛiti pāyau । iti mānuṣhī's'samāj'ñā-ḥa ।

अथ दैवीः । तृप्तिरिति वृष्टौ । बलमिति विद्युति । यश , इति पशुषु ।

atha dai vī-ḥi | tṛp'ti^{ri}ti vṛṣh'ṭau |

bala^{mi}ti vid'yuti | yaśha , ⁱti paśhuṣhu |

ज्योतिरिति नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द , इत्युपस्थे ।

jyōtiriti nak'ṣhat'rēṣhu |

prajātiramṛtamānan'da , ⁱt'yupas'thē |

सर्वमित्याकाशे । तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत । प्रतिष्ठावान्भवति ।

तन्मह , इत्युपासीत । महान्भवति । तन्मन , इत्युपासीत ।

sar'va^{mit'}yākāśhē | tat'pratiṣh'thēt'yupāsīta |

pratiṣh'thāvān'bha^{vati} | tan'maha , it'yupāsīta |

ma^{hān'}bha^{vati} | tan'mana , it'yupāsīta |

मानवान्भवति । तन्नम , इत्युपासीत ।

नम्यन्तेऽस्मै कामाः । तद्वन्हेत्युपासीत ।

mā^{na}vān'bha^{vati} | tan'nama , it'yupāsīta |

nam'yan'tē^{(a)s'}mai kā^{mā}-ḥa | tad'bram'hēt'yupāsīta |

ब्रह्मवान्भवति । तद्वन्हेणः परिमर , इत्युपासीत ।

पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तस्सपत्नाः । परि येऽप्रियां भ्रातृव्याः ।

bram'^{ha}vān'bha^{vati} |

tad'bram'haṇa[fp]' parimara , it'yupāsīta |

par'yēṇam' mriyan'tēd'

dvīṣhan'^{tas'}sapat'nā-ḥa |

pari yē^{(a)p'}riyā^{āb'} bhrā^{trv'}yā-ḥa |

स यश्चायं पुरुषे । यश्चासीवादित्ये । स , एकः ।

स यं , एवं वित् । अस्माल्लोकत्प्रेत्य ।

sa yaśh'chāyam' puruṣhē | yaśh'chāsāvādit'yē |

sa , ēkaḥa | sa ya , ēvam' vite | as'māl'lōkāt'prēt'ya |

एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतं प्राणमयमात्मानमुपसंक्रम्य ।

एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य ।

ētaman'namayamāt'mānamupasañ'kram'ya |

ētam'prāṇamayamāt'mānamupasañ'kram'ya |

ētam'manōmayamāt'mānamupasañ'kram'ya |

एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य ।

ētam'vijñānamayamāt'mānamupasañ'kram'ya |

ētamānan'damayamāt'mānamupasañ'kram'ya |

इमान्लोकान्कामान्नी कामरूप्यनुसंचरन् ।

एतत्साम गायन्नास्ते । हा ३ वु हा ३ वु हा ३ वु ।

imānl'lōkan'kāmān'nī kāmarūp'yānusañ'charan'ne |

etat'sāma gāyan'nās'tē | hā3 , vu hā3 , vu hā3 , vu |

अहमन्नमहमन्नमहमन्नम् । अहमन्नादोऽहमन्नादोऽहमन्नादः ।

aḥaman'namahaman'namahaman'nam |

aḥaman'nādō3 , oḥaman'nādō3 , oḥaman'nādaḥa |

अहङ् श्लोककृद्दहङ् श्लोककृद्दहङ् श्लोककृत् ।

aḥag'geśh' śhlōkaḥag'geśh'

śhlōkaḥag'geśh' śhlōkaḥag'geśh' |

अहमस्मि प्रथमजा , ऋताश्स्य ।

a^hamas'mip' prathamajā , ṛtā3 , sya ।

पूर्व देवेभ्यो , अमृतस्य नाश्भायि । यो मा ददाति स , इदेव माश्वाः ।

pūr'van' dēvēbh'yō , amṛtas'ya nā3 , bhā^ayi ।

yō mā dadāti sa , idēva mā3 , vā^aḥa ।

अहमन्नमन्नमदन्तमाश्द्भि । अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम् ।

a^haman'na^aman'na^ama^adan'tamā3 , dmi ।

a^ham' viśh'vam' bhuvana^amabh'yabhavām ।

सुवर्न ज्योतीः । य , एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ १० ॥ (सह नाववतु...)

su^avar'naj' jyōtīⁱḥi । ya , e^avaṁ' vē^ada ।

it'yupa^ani^aṣha^ate ॥ 10 ॥ (sa^aha nāvavatu...)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Sūryōpaniṣhat

[AV]

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

ॐ bhad'raṅ' kar'nēbhiśh' śhrṇuyā^ama dēvā-ḥa ।

bhad'ram' paśh'yēmāk'śhabhir'yajat' rā-ḥa ।

स्थिरैरङ्गैः स्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ।

sthirairāṅ'gaiⁱs'tuṣh'tuvāgm'sas'tanū^abhiḥi ।

vyaśhēma dēva^ahi^atañ' yadāyuhū ।

स्वस्ति न , इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

svas'ti na , in'drō vṛd'dhaśh'ra vā-ḥa ।

svas'ti na[fp]' pūṣhā viśh'va vēdā-ḥa ।

स्वस्ति नस्ताक्ष्यो , अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।

svas'ti nas'tārk'shyō , ariṣh'tanēmiḥi ।

svas'ti nō bṛhas'patir'dadhātu ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

ॐ अथ सूर्याथर्वाङ्गिरसं व्याख्यास्यामः । ब्रम्हा , ऋषिः ।

ॐ atha sūr'yāthar'vān'girasam' vyākḥ'yās'yāmaḥa ।

bram'hā , ṛṣhiḥi ।

गायत्रीच्छन्दः । आदित्यो देवता ।

gāyat'rit'chhan'daḥa । ādit'yō dēvatā ।

हंसः सोऽहमग्निनारायण युक्तं बीजम् । हल्लैखा शक्तिः ।

ham'sas' sō (a)hamag'ninārayaṇa yuk'tam' bījam ।

hrl'lēkhā śhak'tiḥi ।

वियदादिसर्गसंयुक्तं कीलकम् ।

चतुर्विधपुरुषार्थ सिद्ध्यर्थं विनियोगः ।

viyadādisar'gasañ'yuk'tañ' kīlakam ।

chatur'vidhapuruṣhār'tha

sid'dhyar'thē viniyōgaḥa ।

षट्स्वरारूढेन बीजेन षडङ्गं रक्ताम्बुज संस्थितं सप्ताश्वरथिनं
हिरण्यवर्णं चतुर्भुजं पद्मद्वयाऽभय वरदहस्तं कालचक्रप्रणेतारं
श्री सूर्यनारायणं य , एवं वेद स वै ब्राम्हणः ॥

ṣhaṭ'svarārūḍhēna bījēna ṣhaḍaṅgam' rak'tām'buja
sam'sthitam' sap'tāśh'varathinam'
hiraṇ'yavar'ñañ' chatur'bhujam' pad'mad'vayā
(a)bhaya varadahas'taṅ' kālachak'rap'raṇētāram'
śhrī sūr'yanārāyaṇaṅ' ya , ēvaṁ' vēda
sa vaib' brām'haṇaḥa ॥

ॐ भूर्भुवः सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।

धियो यो नः प्रचोदयात् ।

ॐ bhūr'bhuvas' suvaḥa ।

tat'savitur'varēṅyam' bhar'gō dēvas'ya dhīmahi ।

dhiyō yō na[fp]' prachōdayāte ।

सूर्य , आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । सूर्याद् वै खल्विमानि भूतानि जायन्ते ।

सूर्याद् यज्ञः पर्जन्योऽन्नमात्मा ।

sūr'ya , āt'mā jagatas'tas'thuśhaśh'cha ।

sūr'yād' vai khal'vimāni bhūtāni jāyan'tē ।

sūr'yāād' yaj'ña[fp]' par'jan'yōō (a)n'namāt'mā ।

नमस्ते , आदित्य । त्वमेव प्रत्यक्षं कर्म कर्ताऽसि ।

namas'tē , ādit'ya ।

tvamēvap' prat'yak'shaṅ' kar'ma kar'tā (a)si ।

त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रम्हाऽसि । त्वमेव प्रत्यक्षं विष्णुरसि ।

tvamēvap' prat'yak'ṣham' bram'hā (a)si ।

tvamēvap' prat'yak'ṣham' viṣṇu'rasi ।

त्वमेव प्रत्यक्षं रुद्रोऽसि । त्वमेव प्रत्यक्षं ऋगसि ।

tvamēvap' prat'yak'ṣham' rud'rō (a)si ।

tvamēvap' prat'yak'ṣham' , ṛgasi ।

त्वमेव प्रत्यक्षं यजुरसि । त्वमेव प्रत्यक्षं सामासि ।

tvamēvap' prat'yak'ṣhañ' yajurasi ।

tvamēvap' prat'yak'ṣham' sāmāsi ।

त्वमेव प्रत्यक्षमथर्वासि । त्वमेव सर्वं छन्दोऽसि ।

tvamēvap' prat'yak'ṣhamathar'vāsi ।

tvamēva sar'vañ' chhan'dō (a)si ।

आदित्याद् वायुर्जायते । आदित्याद् भूमिर्जायते ।

ādityād' vāyur'jāyatē । ādityād' bhūmir'jāyatē ।

आदित्यादापो जायन्ते । आदित्याज्ज्योतिर्जायते ।

ādityādāpō jāyan'tē । ādityāj'jyōtir'jāyatē ।

आदित्याद् व्योम दिशो जायन्ते ।

ādityād' vyōma diśhō jāyan'tē ।

आदित्याद् देवा जायन्ते । आदित्याद् वेदा जायन्ते ।

ādityād' dēvā jāyan'tē । ādityād' vēdā jāyan'tē ।

आदित्यो वा , एष , एतन्मण्डलं तपति । असावादित्यो ब्रम्हा ।

ādit'yō vā , eṣha , ētan'maṇḍalan'tapati ।

asāvādit'yōb' bram'hā ।

आदित्योऽन्तःकरण मनोबुद्धि चित्ताहङ्काराः ।

आदित्यो वै व्यानस्समानोदानोऽपानः प्राणः ।

ādit'yō (a)n'ta[hk]'karaṇamanōbud'dhi

chit'tāhaṅkāra-ḥa ।

ādit'yō vaiv'

vyānas'samānōdānō (a)pāna[fp]' prāṇaḥa ।

आदित्यो वै श्रोत्र त्वक् चक्षूरसनघ्राणाः ।

आदित्यो वै वाक्पाणिपादपायू पस्थाः ।

ādit'yō vaiśh' śhrōt'rat' tvak'

chak'ṣhūrasanagh'rāṇa-ḥa ।

ādit'yō vai vāk'pāṇipādaPāyūpas'thā-ḥa ।

आदित्यो वै शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः ।

आदित्यो वै वचनादानागमन विसर्गानन्दाः ।

ādit'yō vai śhab'das'par'śharūpa-rasagan'dhā-ḥa ।

ādit'yō vai vachanādānāgamana visar'gānan'dā-ḥa ।

आनन्दमयो विज्ञानमयो विज्ञानघन , आदित्यः ।

ānan'damayō vij'ñānamayō vij'ñānaghana , ādit'yaḥa ।

नमो मित्राय भानवे मृत्योर्मा पाहि । भ्राजिष्णवे विश्वहेतवे नमः ।
 namō mit'rāya bhānavē mṛt'yōr'mā pāhi ।
 bhrājīṣh'ṇavē viśh'vahētavē namaḥa ।

सूर्याद् भवन्ति भूतानि सूर्येण पालितानि तु ।
 सूर्ये लयं प्राप्नुवन्ति यः सूर्यः सोऽहमेव च ।
 sūr'yād' bhavan'ti bhūtāni sūr'yēṇa pālītāni tu ।
 sūr'yē layam' prā'p'nuvan'ti yas'
 sūr'yas' sō (a)hamēva cha ।

चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्न , उत पर्वतः । चक्षुर्धाता दधातु नः ।
 chak'shur'nō dēvas' savitā
 chak'shur'na , uta par'vataḥa ।
 chak'shur'dhātā dadhātu naḥa ।

आदित्याय विद्महे सहस्रकिरणाय धीमहि । तन्नः सूर्यः प्रचोदयात् ।
 ādit'yāya vid'mahē sahas'rakiraṇāya dhīmahi ।
 tan'nas' sūr'ya[fp]' prachōdayāte ।

सविता पश्चात्तात् सविता पुरस्तात् सवितोत्तरात्तात् सविताऽधरात्तात्
 सविता नः सुवतु सर्वतां तिं सविता नो रासतां दीर्घमायुः ।

savitā paśh'chāt'tāāt' savitā puras'tāāt'
 savitōt'tarāt'tāāt' savitā (a)dharāt'tāāt'
 savitā nas' suvatu sar'vatāātīm'
 savitā nō rāsatān' dīr'ghamāyuhu ।

ओमित्येकाक्षरं ब्रम्ह । घृणिरिति द्वे , अक्षरे ।

ōmit'yēkāk'ṣha ram' bram'ha ।

ghṛṇiritid' dvē , ak'ṣharē ।

सूर्य , इत्यक्षरद्वयम् । आदित्य , इति त्रीण्यक्षराणि ।

sūr'ya , it'yak'ṣharad'vayam ।

āditya , itit' trīṇ'yak'ṣharāṇi ।

एतस्यैव सूर्यस्याष्टाक्षरो मनुः ।

यः सदाहरहर्जपति स वै ब्राम्हणो भवति स वै ब्राम्हणो भवति ।

ētas'yaiva sūr'yas'yāṣh'tāk'ṣharō manuḥ ।

yas' sadāhara har'japati sa vaib' brām'haṇō bhavati

sa vaib' brām'haṇō bhavati ।

सूर्याभिमुखो जप्त्वा महाव्याधि भयात् प्रमुच्यते । अलक्ष्मीर्नश्यति ।

sūr'yābhimukhō jap'tvā

mahāv'yādhi bhayāt' pramuch'yatē ।

alak'ṣhmīr'naśh'yati ।

अभक्ष्य भक्षणात् पूतो भवति । अगम्यागमनात् पूतो भवति ।

abhak'ṣhya bhak'ṣhaṇāt' pūtō bhavati ।

agam'yāgamanāt' pūtō bhavati ।

पतित सम्भाषणात् पूतो भवति । असत् सम्भाषणात् पूतो भवति ।

patita sam'bhāṣhaṇāt' pūtō bhavati ।

asat' sam'bhāṣhaṇāt' pūtō bhavati ।

मध्यान्हे सूर्याभिमुखः पठेत् । सद्योत्पन्नपञ्चमहापातकात् प्रमुच्यते ।
 madh'yān'hē sūr'yābhi**mu**kha[fp]' **pa**ṭhē-te ।
 sad'yōt'pan'napañ'chamahāpātakā**āt**'
 pra**mu**ch'yatē ।

सैषा सावित्रीं विद्यां न किञ्चिदपि न कस्मैचित् प्रशंसयेत् ।
 य , एतां महाभागः प्रातः पठति स भाग्यवान् जायते पशून्विन्दति ।
 saiṣhā sā**vit**'rīm' **vid**'yān' na kiñ'chidapi na
 kas'mai**chit**' praśham'sayē-te ।
 ya , **ē**tām' mahābhāga[fp]' **prā**ta[fp]' **pa**ṭhati
 sa bhāg'**ya**vān' jāyatē **pa**śhūn'**vin**'dati ।

वेदार्थं लभते । त्रिकालमेतज्जस्वा क्रतुशतफलमवाप्नोति ।
 vēdār'tham' labhatē ।
 trikāla**mē**taj'**ja**p'tvāk' kratuśhataphala**ma**vāp'nōti ।
 हस्तादित्ये जपति स महामृत्युं तरति स महामृत्युं तरति य , एवं वेद ।
 इत्युपनिषत् ॥

has'tā**dit**'yē **ja**pati sa mahā**mṛt**'yun' tarati
 sa mahā**mṛt**'yun' tarati ya , **ē**vam' vēda ।
 it'**yu**pa**ni**ṣhate ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'**ti**śh' śhā-n'**ti**śh' śhā-n'**ti**ḥi ॥

Bhū Sūktam

- [(1) KYV TS 1-5-3-1 to 1-5-3-7
 (2) Mantra Puṣhpam (Ramakrishna Mission)
 (3) KYV TB 3-1-2-6]

ॐ भूमिर्भूमना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा । द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा ।
 उपस्थे ते देव्यदितेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायाऽऽदधे ॥

ॐ bhūmir'bhūm'nād'

dyaur'varinā (a)n'tarik'sham' mahit'vā |

upas'thē tē dēv'yaditē

(a)g'niman'nādaman'nād'yāyā (ā)dadhē ||

आऽयं गौः पृश्निरकमीदसनन्मातरं पुनः । पितरं च प्रयन्त्सुवः ॥

ā (a)yañ' gau[fp]'

prśh'nirak'ramīdasanan'mātaram' punaḥa |

pitarāñ' chap' prayant'suvaḥa ||

त्रिंशद्धम वि राजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये । प्रत्यस्य वह द्युभिः ॥

trigm'shad'dhāma vi rājati vāk'patañ'gāya śhiśh'riyē |

prat'yas'ya vahad' dyubhiḥi ||

अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना । व्यख्यन् महिषः सुवः ॥

as'yap' prāṇādapānat'yan'taśh'charati rōchanā |

vyakh'yan' mahiṣhas' suvaḥa ||

यत् त्वा क्रुद्धः परोवप मन्युना यदवर्त्या ।

yat' tvāk'krud'dha[fp]'

parōvapa man'yunā yadavar'tyā |

सुकल्पमग्ने तत् तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि ॥

su kal'pa mag'nē tat' tava punas'tvōd'dīpayāmasi ॥

यत् ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनु दध्वसे ।

yat' tē man'yuparōp'tas'ya pṛthivīmanu dadh'vasē ।

आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन् ॥

ādityā viśh've tad'dēvā vaśvasaś'cha samābharan'ne ॥

मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु ।

manōj' jyōtir'juṣhatāmāj'yam' vit'chhin'nañ'

yaj'ñagm' samiman' dadhātu ।

बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा , इह मादयन्ताम् ॥

bṛhas'patis'tanutāmi man' nō viśh've dēvā ,

iha mādayan'tām ॥ (1)

मेदिनी देवी वसुन्धरा स्याद् वसुधा देवी वासवी ॥

mēdinī dēvī vasun'dharās'syād'

vasudhā dēvī vāsavī ।

ब्रह्मवर्चसः पितृणां श्रोत्रं चक्षुर्मनः ।

bram'havar'chasa[fp]' pitṛṇāgeśh' śhrōt'rañ'

chak'shur'manaḥ ।

देवी हिरण्यगर्भिणी देवी प्रसूवरी ।

dēvī hirāṇ'yagar'bhiṇī dēvīp' prasūvarī ।

सदने सत्यायने सीद ॥

sa^{da}nē sat'yā^{ya}nē sīda ॥

समुद्रवती सावित्रीह नो देवी मह्यङ्गी ।

samud'ra^{va}tī sāvit'rī^{ha} nō dēvī mah'yañ'gī ।

महीधरणी महोव्यथिष्ठाः शृङ्गे शृङ्गे यज्ञे यज्ञे विभीषिणी ।

ma^{hī}dha^{ra}ṇī ma^{hō}v'ya^{thi}ṣh'thāśh' śhṛṇ'gē śhṛṇ'gē
yaj'ñē yaj'ñē vibhīṣhiṇī ।

इन्द्रपत्नी व्यापिनी सुरसरिदिह ।

in'dra^{pat}'nīv' vyāpi^{nī} sura^{sa}ri^{di}ha ।

वायुमती जलशयनी श्रियं धाराजा सत्यन्धो परिमेदिनी ।

vāyuma^{ti} ja^{la}śha^{ya}nīśh' śhriyan' dhā^{rā}jā
sat'yan'dhō pa^{ri}mēdinī ।

श्वोपरि धत्तं परि गाय ॥

śhvōpa^{ri} dhat'tam' pa^{ri} gāya ॥

विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।

viṣh'ṇupa^t'nīm' ma^{hī}n' dēvīm'
mādhavīm' mādhavap'riyām ।

लक्ष्मीं प्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युत वल्लभाम् ॥

lak'ṣhmī^m' priya^{sak}hīn' dēvīm'
namām'yat'chyu^{ta} val'labhām ॥

धनुर्धरायै विद्महे सर्वसिद्धयै च धीमहि ।

dhanur'dharāyai vid'mahē

sar'vasid'dhyai cha dhīmahī ।

तन्नो धरा प्रचोदयात् ॥

tan'nō dharāp' prachōdayāte ॥ (2)

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम् ।

māhīn' dēvīm' viṣṇu'pat'nīmajūr'yām ।

प्रतीचीमेनाः हविषा यजामः ।

pratīchīmēnāg'm' haviṣhā yajāmaḥ ।

त्रेधा विष्णुरुगयो विचक्रमे ।

trēdhā viṣṇu'rurugāyō vi'chak'ramē ।

महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम् ।

māhīn' divam' pṛthivīman'tarik'ṣham ।

तच्छ्रोणैति श्रव , इच्छमाना ।

tat'chhrōṇaitiśh' śhra'va , it'chhamānā ।

पुण्यं श्लोकं यजमानाय कृण्वती ।

puṇ'yag'geśh' śhlōkañ' yajamānāya kṛṇ'vatī । (3)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Nīlā Sūktam

[KYV – TS 4-4-12-5]

ॐ नीळादेवी॑ शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः । गृणाहि ।

ॐ nīlādēvīgm' śharāṇamaham'

pra**pad'**yē **su**ta**ra**si tarasē na**ma**ha ।

gṛ**nā**hi ।

घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशा नो , अस्तु ।

ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोराऽस्येशाना सहसो या मनोता ।

ghṛ**ta**va**tī** savitarā**dhi**pat'yai[fp]'

payas'va**tī** ran'tirā**śhā** nō , as'tu ।

dhruvā diśhām' viṣh'**ṇu**pat'nyaghōrā (as'yē**śhā**nā

sa**ha**sō yā manōtā**ā** ।

बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः सन्धुवाना वाता , अभि नो गृणन्तु ।

विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या , अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ।

brhas'pa**tir'**mātarīsh'vōta vāyus' **san'**dhu**vā**nā vā**tā** ,

abhi **nō** gṛṇan'tu ।

viṣh'ṭam'bhō di**vō** dha**ru**na[fp]' pṛ**thiv'**yā ,

as'yē**śhā**nā jagatō viṣh'**ṇu**pat'nī ।

विश्वव्यचा , इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो , अस्त्वदितिरुपस्थै ।

viśh'vav'**ya**chā , iśhayan'tī su**bhū**tiśh' śhivā **nō** ,

ast'va**di**tirupas'thē**ē** ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणोभा विभर्म्यहमिन्द्राग्नी , अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

ॐ aham' rud'rēbhir'vasu-bhiśh'

charām'yahamādit'yairuta viśh'vadēvai-ḥi ।

aham' mit'rāvaru-ṇōbhā bi-bhar'myahamin'n'drāg'nī ,

ahamaśh'vinōbhā ॥ 1 ॥

अहं सोममाहनसं विभर्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ।

अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्रव्येयं यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥

aham' sōma-māhanasam'm' bibhar'myahan'

tvash'tāramuta pūṣhaṇam' bhagam'm ।

ahan' dadhamid' dravi-ṇam' havish'ma-tē

sup'rāv'yeēēē , ē- yajamānāya sun'vatē ॥ 2 ॥

अहं राष्ट्रीं संगमनीं वसूनां चिकितुषीं प्रथमा यज्ञियानाम् ।

तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३ ॥

aham' rāśh'trī saṅgama-nī vasūnāñ'

chikituṣhīp' prathamā yaj'ñiyānām ।

tām' mā devāv' vyadadhu[fp]' purut'rā

bhūris'thāt'rām' bhūr'yāvēśhayan'n'tīm ॥ 3 ॥

मया सो , अन्नमत्ति यो विपश्यति यः प्राणिति य , ईं शृणोत्युक्तम् ।
अमन्तवो मां त , उप क्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं तै वदामि ॥ ४ ॥

mayā sō , an'na-mat'ti yō vipaśh'ya-ti
ya[fp] prāṇi-ti ya , īīm' śhr̥ṇōt'yuk'tam ।
aman'tavō mān' ta , upak' kṣhiyan'tiśh' śhrudhiśh'
śhru-taśh' śhrad'dhivan' tēē vadāmi ॥ 4 ॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ।

यं कामये तन्तमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

ahamēvas' svayamidaṁ va-dāmi juṣh'tan'n'
dēvēbhi-ru ta mānu-ṣhēbhiḥ ।
yañ' kāmayē tan'ta-mug'rañ' kṛ-ṇōmi tam'
bram'hāṇan' tamṛśhin' tam' su-mēdhām ॥ 5 ॥

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा , उ ।

अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी , आ विवेश ॥ ६ ॥

aham' rud'rāya dhanurā ta-nōmib'
bram'had'viśhē śhara-vē han'tavā , u- ।
ahañ' janāya samadañ'n'
kṛṇōm'yahan' dyāvāpṛthivī , ā vi-vēśha ॥ 6 ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वन्तः समुद्रे ।

aham' su-vē pita-ra-mas'ya mūr'dhan'mama
yōni-rap'svaa- , an'tas' sa-mud'rē ।

ततो वि तिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ ७ ॥

tatō vi tiṣṭh'ṭhē bhuvanānu viśh'vō tāmūn'
dyām' var'ṣhmaṇōpas' sprṣhāmi ॥ 7 ॥

अहमेव वात-इव प्र वाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा।

पुरो दिवा पर , एना पृ थिव्यैतावती महिना सं बभूव ॥ ८ ॥

aḥamēva vāta- , ivap' pra
vāām'yārabha-māṇā bhuvā-nāni viśh'vāā |
parō divā para , ēnā pr-thiv'yaitāva-ti
mahinā sam' ba-bhūva ॥ 8 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Śhrī Sūktam

[RV Khila (pariśhiṣṭa bhāga)]

ॐ हिरण्यवर्णा हरिणीं सुवर्णं रजतस्रजाम् ।

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म् , आ वह ॥ १ ॥

ॐ hiraṇ'yavar'ṇām' harīṇīm' suvar'ṇa rajatas'rajām |
chan'drām' hiraṇ'mayīm' lak'ṣhmīn'
jātavēdō ma , ā vaḥa ॥ 1 ॥

तां म् , आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।

यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्च पुरुषानहम् ॥ २ ॥

tām' ma , ā vaḥa jātavēdō lak'ṣhmīmanapagāminīm |
yas'yām' hiraṇ'yam' vin'dēyañ'
gāmaśh'vam' puruṣhānaḥam ॥ 2 ॥

अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।

श्रियं देवीमुप ह्वये श्रीर्मा देवीर्जुषताम् ॥ ३ ॥

aśh'vapūr'vām' rathamadh'yām'

has'tināādap' prabōdhi'nīm ।

śhriyan' dēvīmupah' hvayēśh'

śhrīr'māā dēvīr'juṣhatām ॥ 3 ॥

कां सोस्मितां हिरण्यप्रकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।

पद्मेस्थितां पद्मवर्णां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥ ४ ॥

kām' sōos'mitām' hirañ'yap'rākārāmar'drāñ'

jvalan'tīn' trp'tān' tar'payan'tīm ।

pad'mēs'thitām' pad'mavar'ṇān'

tāmihōpah' hvayēśh' śhriyam ॥ 4 ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।

तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्र पद्येऽलक्ष्मीमीं नश्यतां त्वां वृणे ॥ ५ ॥

chan'drām' prabhāsāñ' yaśhasāj' jvalan'tīm'

śhriyam' lōkē devajuṣh'tāmuḍārām ।

tām' pad'minīmīm' śharaṇamaham' pra pad'yē

(a)lak'śhmīr'mē naśh'yatān' tvām' vṛṇē ॥ 5 ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।

ādityavar'ṇē tapasō (a)dhi jāto

vanas'patis'tava vṛk'śhō (a)tha bil'vaḥa ।

तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मा यान्तरायाश्च बाह्या , अलक्ष्मीः ॥ ६ ॥

tas'ya phalāni ta pasā nu dan'tu mā

yān'tarāyāśh'cha bāh'yā , alak'shmī-ḥi ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।

प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ ७ ॥

upai tu mān' dēvasakha[hk]' kīr'tiśh'cha maṇinā saha ।

prādur'bhūtō (a)s'mi rāṣh'trē (a)s'min'

kīr'timrd'dhin' dadātu mē ॥ 7 ॥

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।

अभूतिमसमृद्धिं च सर्वा निर्णुद मे गृहात् ॥ ८ ॥

kṣhut'pipāsāmalān' jyēṣh'thāmalak'shmīn'

nāśhayām'yaham ।

abhūtimasamrd'dhiñ' cha sar'vān'

nir'ṇuda mē gṛhāte ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।

ईश्वरी सर्वभूतानां तामिहोप ह्वये श्रियम् ॥ ९ ॥

gan'dhad'vārān' durādhar'shān'

nit'yapush'tān' karīṣhiṇīm ।

iśh'varīgm' sar'vabhūtānān'

tāmihōpah' hvayēśh' śhriyam ॥ 9 ॥

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।

पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥ १० ॥

ma^{na}sa[hk]' kā^{ma}mākū^{ti}m'

vā^{cha}s' sat'^{ya}ma^śhī^{ma}hi ।

pa^śhū^{nā}m' rū^paman'^{na}s'^{ya} mayi^śh'

śhri^śh' śh^{ra}ya^{tā}n' ya^śha^{ḥa} ॥ 10 ॥

कर्मैः प्रजा भूता मयि सम्भवे कर्म ।

श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥ ११ ॥

kar'da^{mē}nap' pra^{jā} bhū^{tā} mayi^{sa}m'^{bha}va kar'dama ।

śhri^{ya}m' vā^{sa}ya mē ku^{lē}

mā^{ta}ram' pad'^{ma}mā^{li}nīm ॥ 11 ॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।

नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ १२ ॥

ā^{pa}s' sṛ^{ja}n'tus' snig'dhāⁿⁱ chik'^{li}ta va^{sa} mē gṛ^{hē} ।

ni cha^ḍē^{vīm}' mā^{ta}ram' śhri^{ya}m' vā^{sa}ya mē ku^{lē} ॥ 12 ॥

आर्द्रा पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥ १३ ॥

ār'drām' pu^ṣh'ka^{ri}nīm'

pu^ṣh'tim' piⁿga^{lām}' pad'^{ma}mā^{li}nīm ।

chan'drām' hi^{ra}ṇ'^{ma}yīm' lak'śh^{mī}n'

jā^{ta}vē^{dō} ma , ā va^{ha} ॥ 13 ॥

आर्द्रा यः करिणीं यष्टिं सुवर्णां हैममालिनीम् ।
सूर्या हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म , आ वह ॥ १४ ॥

ār'drāñ' ya[hk]'ka^{ri}ṇīñ' yaṣh'tim'
su^{var}'ṇām' hē^{mamā}linim ।
sūr'yām' hiraṇ'ma^{yīm}' lak'ṣhmīñ'
jā^{ta}vēdō ma , ā ^{va}ha ॥ 14 ॥

तां म , आ वह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान् विन्देयं पुरुषानहम् ॥ १५ ॥
tām' ma , ā ^{va}ha jā^{ta}vēdō lak'ṣhmīma^{na}pa^{gā}minī^{īm} ।
yas'yām' hiraṇ'yam' pra^{bhū}tañ' gāvō dās'yō
(a)śh'vā^{ān}' vin'dēyam' puru^{ṣhā}na^{ham} ॥ 15 ॥

यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्य मन्वहम् ।
श्रियः पञ्चदशर्चं च श्रीकामः सततं जपेत् ॥ १६ ॥
yaṣh' śhuchi[fp]' pra^{ya}tō ^{bhūt}'vā
juhuyā^{ādāj}'ya man'^{va}ham ।
śhri^{ya}[fp]' pañ'cha^{da}śhar'chañ'
chaśh' śhri^{kā}mas' sata^{tañ}' ja^{pē}-te ॥ 16 ॥

पद्मानने पद्म , ऊरू पद्माक्षी पद्मसम्भवे ।
त्वं मां भजस्व पद्माक्षी येन सौख्यं लभाम्यहम् ॥
pad'mānanē pad'ma ,
ūrū pad'māk'śhī pad'masam'bhavē ।
tvam' mā^{ām}' bhajas'va pad'māk'śhī
yēna sau^{ūkh}'yam' la^{bhām}'ya^{ham} ॥

अश्वदायी गौदायी धनदायी महाधने ।

धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥

aśh'va dāyī gō dāyī dhanadāyī mahādhanē ।

dhanam' mē juṣhātān' dēvi

sar'vakāmāśh'cha dēhi mē ॥

पुत्रपौत्र धनं धान्यं हस्त्यश्वादिगवे रथम् ।

प्रजानां भवसि माता , आयुष्मन्तं करोतु माम् ॥

put'rapaut'ra dhanan' dhān'yam'

has'tyaśh'vādigavē ratham ।

prajānām' bhavasi mātā ,

āyush'man'tān' karōtu mām ॥

धनमग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः ।

धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुणं धनमश्रु ते ॥

dhanamagnir'dhanam' vāyur'dhanam'

sūr'yō dhanam' vasuḥu ।

dhanamin'drō bṛhas'patir'varuṇan' dhanamaśh'nu tē ॥

वैनतेय सोमं पिब सोमं पिबतु वृत्रहा ।

सोमं धनस्य सोमिनो मह्यं ददातु सोमिनः ॥

vainatēya sōmam' piba sōmam' pibatu vṛt'rahā ।

sōman' dhanas'ya sōminō

mah'yan' dadātu sōminaha ॥

न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभौ नाशुभा मतिः ।

भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां श्रीसूक्तं जपेत्सदा ॥

nak' krōdhō na cha māt'sar'yan'

na lōbhō nāśhubhā matiḥi ।

bhavan'ti kṛtapuṇ'yānām'

bhak'tānām' śhrisūkt'tañ' japēt'sadā ॥

वर्षन्तु ते विभावरी दिवो , अभ्रस्य विद्युतः ।

रोहन्तु सर्वबीजान्यव ब्रम्ह द्विषो जहि ॥

var'shan'tu tē vibhāvāri divō , abh'ras'ya vid'yutaḥa ।

rōhan'tu sar'vabījān'yavab' bram'had' dviṣhō jahi ॥

पद्मप्रिये पद्मिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलायताक्षि ।

विश्वप्रिये विष्णु मनोऽनुकूले त्वत्पादपद्मं मयि सन्निधत्स्व ॥

pad'map'riyē pad'mini pad'mahas'tē

pad'mālayē pad'madalāyatāk'ṣhi ।

viśh'vap'riyē viṣh'ṇu manō (a)nukulēt'

tvat'pādapad'mam' mayi san'nidhat'sva ॥

या सा पद्मासनस्था विपुलकटितटी पद्मपत्रायताक्षी ।

गम्भीरा वर्तनाभिः स्तनभर नमिता शुभ्र वस्त्रोत्तरीया ।

yā sā pad'māsanasthā vipulakaṭitaṭī

pad'mapat'rāyatāk'ṣhī ।

gam'bhīrā var'tanābhis' stanabhara namitā

śhubh'ra vas'trōt'tariyā ।

लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजेन्द्रैर्मणिगण खचितैस्त्रापिता हैमकुम्भैः ।

नित्यं सा पद्महस्ता मम वसतु गृहे सर्वमाङ्गल्ययुक्ता ॥

lak'ṣhmīr'div'yair'gajēn'drair'maṇigaṇa

khachitais'snāpitā hēmakum'bhai-ḥi ।

nit'yam' sā pad'mahas'tā mama vasatu grhē

sar'vamān'gal'yayuk'tā ॥

लक्ष्मीं क्षीरसमुद्र राजतनयां श्रीरंगधामेश्वरीम् ।

दासीभूतसमस्त देव वनितां लोकैक दीपाङ्कुराम् ।

lak'ṣhmīn' kṣhīrasamud'ra rājatanayām'

śhrīraṇ'gadhāmēśh'varīm ।

dāsībhūtasamas'ta dēva vanitām'

lōkaika dīpān'kurām ।

श्रीमन्मन्दकटाक्षलब्ध विभव ब्रह्मेन्द्रगङ्गाधराम् ।

त्वां त्रैलोक्य कुटुम्बिनीं सरसिजां वन्दे मुकुन्दप्रियाम् ॥

śhrīman'man'dakaṭāk'ṣhalab'dha vibhavab'

bram'hēn'draṅgaṇ'gādharām ।

tvān' trailōk'ya kutum'binīm' sarasijām'

van'dē mukun'dap'riyām ॥

सिद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर् जयलक्ष्मीस्सरस्वती ।

श्रीलक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च प्रसन्ना मम सर्वदा ॥

sid'dhalak'ṣhmīr'mōk'ṣhalak'ṣhmīr'

jayalak'ṣhmīs'saras'vatī ।

śhrīlak'ṣhmīr'varalak'ṣhmīśh'chap'

prasannā mama sar'vadā ॥

वरांकुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमलासनस्थाम् ।
बालार्क कोटि प्रतिभां त्रिनेत्रां भजेहमाद्यां जगदीश्वरीं ताम् ॥

varān'kuśhau pāśhama**bhī**timud'rān'

karair'vahan'tīn' **ka**ma**lā**sanās'thām ।

bālār'ka kōṭip' pra**ti**bhān' **trinēt'**rām'

bhajēhamād'yāñ' **ja**ga**dīśh'**varīn' tām ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यै शिवे सर्वार्थ साधिके ।

शरण्ये त्र्यम्बके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

sar'vamaṅ'galamaṅ'gal'yē śhivē sar'vār'tha sādikē ।

śha**raṅ**'yēt' tryam'**ba**kē **dē**vi nārā**ya**ṇi na**mō** (a)s'tu tē ॥

नारायणि नमोऽस्तु ते । नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

nārā**ya**ṇi na**mō** (a)s'tu tē । nārā**ya**ṇi na**mō** (a)s'tu tē ॥

सरसिजनिलये सरोजहस्ते धवलतरांशुक गन्धमाल्यशोभे ।

भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरिप्रसीद मह्यम् ॥

sarasijanilayē sar**rō**ja**has'**tē dhavalatarān'śhuka

gan'dhamā**āl'**yaś**hō**bhē ।

bhagavati harival'la**bhē** man**ōj'**ñēt'

tribhuvanabhūtikarip'**ra**sīda **mah'**yam ॥

विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।

viṣh'**ṇu**pat'nīn' **kṣha**mān' **dē**vīm' mādhavi**īm'**

mādhavap'**ri**yām ।

विष्णोः प्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभाम् ॥

viṣh'ṇō[fp]' priya**s**akhīn' dēvīn'
namām'yach'y**u**taval'labhām ॥

महालक्ष्मी च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि । तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥

mahālak'ṣhmī **cha** vid'mahē
viṣh'ṇu**pat**'nī **cha** dhīmahi ।
tan'**nō** lak'ṣhmī[fp]' pra**chō**dayā**ā**te ॥

श्रीवर्चस्यमायुष्यमारोग्यमाविधात् पवमानं महीयते ।
धनं धान्यं पशुं बहुपुत्रलाभं शतसंवत्सरं दीर्घमायुः ॥

śhrīvar'**chas**'yamāy**uṣh**'yamārō**ōg**'yamāv**i**dhāt'
pa**va**mānam' mahīyatē**ē** ।
dhanan' dhān'yam' paśhum' ba**huput**'ra**lā**bham'
śhata**sañ**'vat'saran' dīr'ghamāy**u**ḥu ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'**tiśh**' śhā-n'**tiśh**' śhā-n'**ti**ḥi ॥

Gaṇapati Sūktam

[(1) RV S 8-81-1 to 9 (2) RV S 2-23-1 (3) RV S 10-112-9&10 (Śhrīṅgerī Pāṭhaḥa)]

ॐ आ तू न , इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सं गृभाय ।

महाहस्ती दक्षिणेन ॥ १ ॥

ॐ ā tū **na** , in'drak' k**ṣhu**man'tañ'**ñ**'
chit'rañ' grā**b**ham' sañ' g**r**!bhāya ।
mahāhas'tī dak'**ṣhi**ṇēna ॥ 1 ॥

विद्महा हि त्वा॑ तुविकूर्मि॑ तुविदे॑ष्णं तुवीम॑घम् । तुविमा॑त्रमवो॑भिः ॥ २ ॥

vid'mā hit' tvā^ā tuvikūr'min'

tuvidē^{ēsh}'ṇan' tuvīmagham ।

tuvimāt'ramavō^ōbhiḥi ॥ 2 ॥

नहि॑ त्वा॑ शूर॑ दे॒वा न मर्ता॑सो दि॒त्सन्त॑म् । भी॒मं न गां वा॒रय॑न्ते ॥ ३ ॥

nahit' tvā^ā śhūra dēvā na mar'tā^āsō dit'san'n'tam ।

bhīman' na gām' vārayan'n'tē ॥ 3 ॥

एतो॑न्विन्द्रं॒ स्तवा॑मेशानं॒ वस्वः॑ स्व॒राज॑म् । न राध॑सा मर्धिष॑न्नः ॥ ४ ॥

ētōn'vin'dram' stavāmeśhā^ānam' vas'vas' svarājam'm ।

na rādhasā mar'dhiṣhan'naḥa ॥ 4 ॥

प्रस्तो॑षदुप॑ गासिष॑च्छ्रव॒त्साम॑ गी॒यमान॑म् । अ॒भि राध॑सा जुगुरत् ॥ ५ ॥

pras'stō^ōṣhadupa

gāsiṣhat'chhravat'sā^{ma} gīyamā^ānam ।

abhi rādhasā jugurate ॥ 5 ॥

आ नो॑ भर॒ दक्षि॑णेना॒ऽभि स॒व्येन॑ प्रमृ॒श । इन्द्र॑ मा नो॒ वसो॑र्निर्भा॑क् ॥ ६ ॥

ā nō^ō bhara dak'ṣhiṇēnā (a)bhi sav'yēnap' pramr̥sha ।

in'dra mā nō vasōr'nir'bhā^āke ॥ 6 ॥

उप॑ क्रम॒स्वा भर॑ धृष॒ता धृ॒ष्णो ज॑ना॒नाम् । अदा॑शू॒ष्टर॑स्य॒ वेदः॑ ॥ ७ ॥

upak' kramas'vā bhara dhṛṣhatā dhṛṣh'ṇō janānām ।

adā^āśhūsh'taras'ya vēda-ḥa ॥ 7 ॥

इन्द्र य , उ नु ते , अस्ति वाजो विप्रैभिः सन्तित्वः ।

अस्माभिः सु तं सनुहि ॥ ८ ॥

in'dra ya , u nu tē , as'ti vājō vip'rēbhis' sanit'vaḥa ।

as'mābhis' su taṁ' sanuhi ॥ 8 ॥

सद्योजुवस्ते वाजा , अस्मभ्य विश्वश्चन्द्राः । वशैश्च मक्षू जरन्ते ॥ ९ ॥

sad'yōjuvas'tē vājā ,

as'mabh'yaṁ'm' viśh'vaśh'chan'n'drā-ḥa ।

vaśhaiśh'cha mak'ṣhū jaran'tē ॥ 9 ॥ (1)

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ।

ज्येष्ठराजं ब्रम्हणां ब्रम्हणस्पत ,

आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥ १० ॥

gaṇānān' tvā gaṇapatiṁ' havāmahē

kaviṁ' kavīnāmu-pamaśh'ra-vas'tamam ।

jyēśh'tha rājam' bram'haṇām' bram'haṇas'paṭa , ā

naśh' śhṛṇ'van'nūtibhis' sīda sādanam ॥ 10 ॥ (2)

नि षु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम् ।

न , ऋते त्वत्क्रियते किं चनारे महामर्कं मघवश्चित्रमर्च ॥ ११ ॥

ni ṣhu sīda gaṇapatē gaṇēśhut'

tvāmāhur'vip'ratamaṁ' kavīnām ।

na , ṛtēt' tvat'kriyatē kiṁ' chanārē mahāmar'kam'

maḡhavañ'chit'ramar'cha ॥ 11 ॥

अभिख्या नौ मघवन्नाधमानान्त्सखै बोधि वसुपते सखीनाम् ।
रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्माऽभक्ते चिदा भजा राये , अस्मान् ॥ १२ ॥

abhikh'yā nō maghavan'nādhāmānān'tsakhē
bōdhi vasupatē sakhīnām ।
raṇaṇ'n' kṛdhi raṇakṛt'sat'yaśhuṣh'mā (a)bhak'tē
chidā bhajā rāyē , as'mā-ne ॥ 12 ॥ ⁽³⁾

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Hiraṇyagarbhas Sūktam

[RV 10-121, AV 4-2, SYMS 13-4, 23-1, 25-10, SYKS 14-4, 25-1. 27-14,
TS 4-1-8, 2-8-2, tāṇḍya brāmhāṇa 9-9, nighāṇṭu 10-23]

ॐ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक , आसीत् ।
स दधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १ ॥

ॐ hiraṇ'yagar'bhas' samavar'tatāg're
bhūtas'ya jāta[fp]' patirēka , āsī-te ।
sa dādādhāra pṛthivīn' dyāmutēmān'
kas'mai dēvāya havishā vidhēma ॥ 1 ॥

य , आत्मदा बलदा यस्य विश्वं , उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २ ॥

ya , āāt'madā baladā yas'ya viśh'va ,
upāsatep' praśhiṣhañ' yas'ya dēvā-ḥa ।
yas'ya chhāyāmṛtañ' yas'ya mṛt'yuhk'
kas'mai dēvāya havishā vidhēma ॥ 2 ॥

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक , इद्राजा जगतो बभूव ।

य , ईशे , अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ३ ॥

ya[fp]' prāṇatō nimishatō mahit'vaika ,
id'rājā jagatō babhūva |

ya , īshē , as'yad' dvipadaśh'chatuṣh'pada[hk]'
kas'maiī dēvāya havishāā vidhēma ॥ 3 ॥

यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रं रसया सहाहुः ।

यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ४ ॥

yas'yēmē himavan'n'tō mahit'vā yas'ya
samud'rañ' rasayāā sahāhuḥ |

yas'yēmā[fp]' pradiśhō yas'ya bāhū

kas'maiī dēvāya havishāā vidhēma ॥ 4 ॥

येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृष्ट्वा येन स्वः स्तभितं येन नाकः ।

यो , अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ५ ॥

yēnad' dyaurug'rā pṛthivī cha dṛl'hā

yēnas' svas' stabhitañ' yēna nākāḥa |

yō , an'tarik'śhē rajasō vimāna[hk]'

kas'maiī dēvāya havishāā vidhēma ॥ 5 ॥

यं क्रन्दसी , अवसा तस्तभाने , अभ्यैक्षेतां मनसा रेजमाने ।

yañ' kran'dasī , avasā tas'tabhānē ,

abh'yaik'shētām' manasā rējamānē |

यत्राधि॑ सू॒र , उ॒दि॒तो वि॒भाति॑ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम ॥ ६ ॥

yat'rādhi sūra , uditō vibhāti

kas'maiī dēvāya havishā vidhēma ॥ 6 ॥

आपो॑ ह॒ यद् बृ॒हती॑र्वि॒श्वमा॒यन् गर्भं॑ दधा॒ना ज॒नयन्ती॑र॒ग्निम् ।
ततो॑ दे॒वानां॑ सम॒वर्त॑तासुरे॒कः कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम ॥ ७ ॥

āpō ha yad' br̥hatīr'viśh'vamāyan'

gar'bhan' dadhānā janayan'n'tīrag'nim ।

tatō dēvānām' samavar'tatāsurēka[hk]'

kas'maiī dēvāya havishā vidhēma ॥ 7 ॥

यश्चि॑दापो॑ म॒हिना॑ पर्य॒पश्य॑द् दक्षं॑ दधा॒ना ज॒नयन्ती॑र्य॒ज्ञम् ।
यो दे॒वेष्वधि॑ दे॒व , ए॒क , आसी॑त् कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम ॥ ८ ॥

yaśh'chidāpō mahinā par'yapaśh'yad'

dak'shan' dadhānā janayan'n'tīr'yaj'ñam ।

yō dēvēṣh'vadhī dēva , ēka , āsit'

kas'maiī dēvāya havishā vidhēma ॥ 8 ॥

मा नो॑ हिंसी॒ज्जनि॑ता यः पृथि॒व्या यो वा॑ दि॒वं स॒त्यध॑र्म॒मा ज॒जान॑ ।
यश्चा॒पश्च॑न्द्रा बृ॒हती॑र्ज॒जान॑ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम ॥ ९ ॥

mā nō him'sij'janitā ya[fp]' pṛthiv'yā

yō vā divam'm' sat'yadharm'm'mā jajāna ।

yaśh'chāpaśh'chan'drā br̥hatīr'jajāna

kas'maiī dēvāya havishā vidhēma ॥ 9 ॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव ।

prajā^āpatē nat' tva^dētān'yan'yō

viśh'vā^ā jā^tāni pari tā babhūva ।

यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो , अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ १० ॥

yat'kā^āmās'tē ju^humas'tan'nō ,

as'tu v^ayam' syā^āma pa^tayō rayīṇām ॥ 10 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Trisuparṇa Mantrāḥa

[KYV TA 10-38 to 10-40]

ॐ ब्रह्मेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्मेव मधुमेतु माम् ।

ॐ bram'^hamētu mām । ma^dhumētu mām ।

bram'^hamēva ma^dhumētu mām ।

यास्ते सोम प्रजा वत्सोऽभि सो , अहम् । दुष्वप्रहन्दुरुष्वह ।

yās'tē sōmap' pra^jā vat'sō (a)bhi sō , aham ।

duśh'^śh^vap'naⁿhan'^duruśh'śhaha ।

यास्ते सोम प्राणांस्तञ्जुहोमि ॥ १ ॥

yās'tē sōmap' pra^ṇāges'tāñ'^juhōmi ॥ 1 ॥

त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राम्हणाय दद्यात् ।

tri^su^par'^ṇama^yāchitam' brām'^hañā^ya dad'yā-te ।

ब्रम्हहत्यां वा , एते घ्नन्ति । ये ब्राम्हणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति ।

bram'hahat'yām' vā , ētēg' ghnan'ti ।

yēb' brām'haṇās'trisupar'ṇam' paṭhan'ti ।

ते सोमं प्राप्नुवन्ति । असहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥ २ ॥

tē sōmam' prāp'nuvan'ti ।

āsahas'rāt'paṅ'ktim' punan'ti । ō-m ॥ 2 ॥

ब्रम्ह मेधया । मधु मेधया । ब्रम्हमेव मधु मेधया ॥ ३ ॥

bram'ha mēdhayā | madhu mēdhayā |

bram'hamēva madhu mēdhayā ॥ 3 ॥

अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीस्सौभगम् ।

ad'yā nō dēva savita[fp]' prajāvat'sāvīs'saubhagam ।

परा दुष्प्रियं सुव । विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव ।

parā duṣh'ṣh vap'niyagm' suva ।

viśh'vāni dēva savitar'duritanī parāsuva ।

यद्द्रं तन्म , आसुव । मधु वाता , ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ॥ ४ ॥

yad'bhad'ran' tan'ma , āsuva ।

madhu vātā , ṛtāyatē madhuk'

kṣharan'ti sin'dhavaḥa ॥ 4 ॥

माध्वीर्नस्सन्त्वोषधीः । मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः ।

mādh'vīr'nas'san'tvōṣhadhī-ḥi ।

madhu nak'tamutōshasi

madhumat'pār'thiva'gam' rajaḥa ।

मधु द्यौरस्तु नः पिता । मधु मान्नो वनस्पतिर्मधुमाः , अस्तु सूर्यः ।
 madhud' dyauras'tu na[fp]' pitā |

माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥५॥

madhu mān'nō

vanas'patir'madhumāgm' , as'tu sūr'yaḥa |

mādh'vīr'gāvō bhavan'tu naḥa || 5 ||

य , इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राम्हणाय दद्यात् । भ्रूणहत्यां वा , एते घ्नन्ति ।
 ya , iman' trisupar'ṇamayāchitam'

brām'haṇāya dad'yā-te |

bhrūṇahat'yām' vā , ētēg' ghnan'ti |

ये ब्राम्हणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।

आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥६॥

yēb' brām'haṇās'trisupar'ṇam' paṭhan'ti |

tē sōmam' prāp'nuvan'ti |

āsahas'rāt'paṅ'ktim' punan'ti | ōm || 6 ||

ब्रम्ह मेधवा । मधु मेधवा । ब्रम्हमेव मधु मेधवा ॥७॥

bram'ha mēdhavā | madhu mēdhavā |

bram'hamēva madhu mēdhavā || 7 ||

ब्रम्हा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् ।

bram'hā dēvānām' padavī[hk]'

kaṇvīnāmṛṣhir'vip'rāṇām' mahiṣhō mṛgāṇām |

श्येनो गृद्धाणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्न ॥ ८ ॥

śhyēnō grd'dhrāṇāges' sva^{dh}itir'va^{nā}nāgm'
sōma[fp]' pavit'ramat'yēti rēbhan'ne ॥ 8 ॥

हसश्चिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।

hagm'saśh'shu^{chi}ṣhad'vasuran'tarik'shasad'dhōtā
vēdiṣhadati^{thir}'durōṇasate ।

नृषद्वरसदृतसद्योमसदजा गोजा , ऋतजा , अद्रिजा , ऋतं बृहत् ॥ ९ ॥

nṛṣhad'varasadr̥tasad'vyōmasadab'jā gōjā ,
ṛtajā , ad'rijā , ṛtam' bṛhate ॥ 9 ॥

ऋचे त्वा रुचे त्वा समित्स्त्रवन्ति सरितो न धेनाः ।

ṛchēt' tvā ruchēt' tvā samit'sra^{van}'ti saritō
na dhēnāḥa ।

अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः । घृतस्य धारा , अभिचाकशीमि ॥ १० ॥

an'tar'hr̥dā manasā pūyamānā-ḥa ।
ghṛtas'ya dhārā , abhichākaśhīmi ॥ 10 ॥

हिरण्ययो वेतसो मध्यं , आसाम् ।

hiraṇ'yayō vētasō mad'dhya , āsām ।

तस्मिन्त्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः ।

tas'min'n'tsupar'ṇō madhukṛt'kulāyī
bhajan'nās'tē madhu dēvatāabh'yāḥa ।

तस्यासते हरयस्सप्त तीरे॑ स्वधां दुहाना , अमृतस्य धाराम् ॥ ११ ॥

tas'yāsatē harayas'sap'ta tīrēś' svadhān' duhānā ,
amṛtas'ya dhārāām ॥ 11 ॥

य , इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राम्हणाय दद्यात् ।

ya , idan' trisupar'ṇamayāchitam'
brām'haṇāya dad'yā-te ।

वीरहत्यां वा , एते घ्नन्ति । ये ब्राम्हणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति ।

vīrahat'yām' vā , etēg' ghnan'ti ।

yēb' brām'haṇās'trisupar'ṇam' paṭhan'ti ।

ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥ १२ ॥

tē sōmam' prāp'nuvan'ti ।

āsahas'rāt'pañ'ktim' punan'ti । ō-m ॥ 12 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

Na Karmaṇā

[KYV - TA 10-12-3]

ॐ न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागैर्नैके , अमृतत्वमानशुः ।

परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजदेतद्यतयो विशन्ति ।

ॐ na kar'maṇā nap' prajayā dhanēnat' tyāgēnaikē ,

amṛtat'tvamānaśhuḥu ।

paṛēṇa nākan' nihitān' guhāyām'

vibh'rājadētat'yaṭayō viśhan'ti ।

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।
ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे ।

vēdān'tavij'ñāna suniśh'chitār'thās'

sam'nyāsa yōgād'ya^{ta}yaśh' śhud'dhasat'tvāāḥa ।
tēb' bram'halōkē tu parāān'takālē

parāmṛtāt'parimuch'yan'ti sar'veē ।

दहं विपापं परमेशमभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम् ।

तत्रापि दहं गगनं विशोकस्तस्मिन्त्यदन्तस्तदुपासितव्यम् ।

dah'raṁ' vipāpam' paramēē (a)śh'mabhūtañ'

yat'pun'darīkam' puramadh'ya sag'ges'tham ।

tat'rāpi dah'raṁ' gaganam' viśhōkas'

tas'min'yadan'tas' tadupāsita^vyam ।

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।

तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः ॥

yō vēdādaus' svara[fp]' prōk'tō vēdān'tē chap'

pratish'thitaha ।

tas'yap' prakṛti līnas'ya ya[fp]'

paras' sa mahēśh'varaḥa ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

1. Bhāgya Sūktam	1
2. Īshāvāsyōpaniṣhat	3
3. Taittirīya Upaniṣhat – Śhikṣhāvallī.....	9
4. Taittirīya Upaniṣhat – Bramhānandavallī.....	25
5. Taittirīya Upaniṣhat – Bhṛguvallī	39
6. Sūryōpaniṣhat	49
7. Bhū Sūktam.....	57
8. Nīlā Sūktam	61
9. Dēvī Sūktam.....	62
10. Śhrī Sūktam	64
11. Gaṇapati Sūktam	73
12. Hiranyagarbhas Sūktam.....	76
13. Trisuparṇa Mantrāḥa.....	79
14. Na Karmanā	83

